

4071

ՀՅՈՒՍԵՅԻՆ ԶԱՎԻԴ

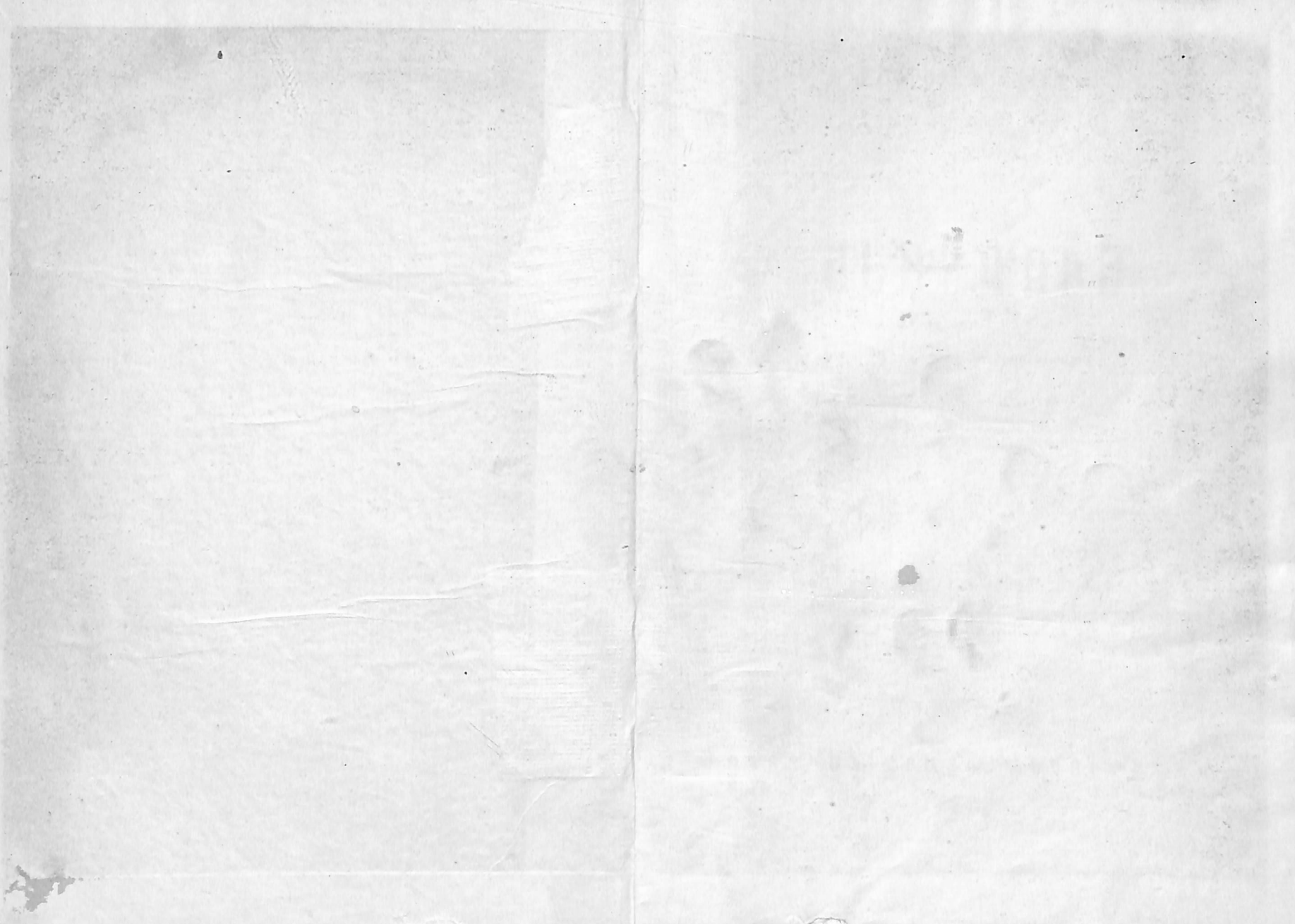
Ս Ե Յ Ա Վ Ո Ւ Շ

894.362
Ձ - 39

Պ Ե Տ Ա Վ Ա Ն
Յ Ե Ր Ե Վ Ա Ն

Հ Ր Ա Տ Ա Ր Ա Կ Զ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն
1 9 3 7

894.362

19 NOV 2011

2-39 ՀՅՈՒՍԵՅԻՆ ՋԱՎԻԴ

ՍԵՅԱՎՈՒԺ

Պիեսա հինգ գործողությամբ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1937

23.07.2013

23644 - 59

ՄՂ

4071

Մ Ա Ս Ն Ա Կ Ց Ո Ղ Ն Ե Ր

ՔեցՔՅԱՎՈՒՄ — Արքա Քեյանի, բազմազան ձևեր
 ՍՅՈՒԴԱԲԵ — Դուստր Սուբիո Արքայի, Քեյքյավուսի
 կինը

ՌՅՈՒԲԱԲԵ — Սյուզարեի ծծամայրը, սպիտակ մազերով
 ՍԵՅԱՎՈՒՇ — Վորդի Քեյքյավուսի (նախկին կնոջից),
 շատ լեբրտասարդ

ՌՈՒՍՏԱՄ — Հուլիանովոր սաղմիկ, Չալի վորդի
 վեջի

ԱՍՏՂԱԳՈՒՇԱԿ

ԳՂՍԱՎՈՐ ԱՍՏՂԱԳՈՒՇԱԿ

ԹՈՒՍ

ԲԵՀՐԱՄ

ԹԻԿՆԱՊԱՀՆԵՐ

ԵՖՐԱՍՅԱԲ — Թուրանի խաղանը (կայսրը) միջին
 տարիքով

ԿԵՐՇԻՎԵԶ — Նրա յեղբայրը

ՖԻՐԵՆԿԻԶ — Եֆրասյարի դուստրը

ՓԻՐԱՆ — Դիվանի պեա, ձերուսի

ԹՈՍՈՒՆ — Կերշիվեզի թիկնապանը

Չինաստանի գեսպան, պարուհիներ, Քոսակ, սպաս-

Պալատական
 ավագանի

յակներ, նափիշտներ, մարտիկներ, գյուղացիներ և
ուրիշներ.

Վալի, խորհրդական, Ալթայ, Յալչըն, նոր հարս,
ներքինիներ, պալատական աղջիկներ, թիկնապահ-
ներ, զինվորներ և ապստամբներ:

Ն Ա Խ Ե Ր Գ Ս Ն Ք

Ջարիլիստանում գինվորական մարզանի հրապարակ: Վաղ առավոտ:
Ուժեղ յերսուսուրյուն: Պարզ հագնված, խարսյաւ մագերով Սեյավու-
ւր մի գյուղացի յերիսասարդի հետ իբրեւ մարզանք, սուսերամարտում է:
Մի կողմը՝ Ջալի վորդի Ռուսամբ յեւ այլ մարտիկներ, մյուս կող-
մը՝ յուրջ դեմով, սպիտակ մագերով մի կին, գյուղացի աղջիկներ
եւ յերիսասարդներ դիտում են սուսերամարտը: Սեյավուրը հազարում
է: Ընդհանուր ծափահարություն:

ՌՈՒՍՏԱՄ

Աֆերիւն, Սեյավուր:

Գյուղացիներ

Յաշմ, բյուր յաշմ:

Սեյավուր

Վայել է կովել քաջ տղամարդուն՝

Քաջ տղամարդկանց հրապարակում:

ՌՈՒՍՏԱՄ

Ով ուզում է՝ գա:

Տերկուրդ յերիսասարդ

Հերթն իմն է հիմա:

Սեյապուլուց

Դո՛ւ ել յեկ, տեսնենք,
Խփե՛լու համար ինձ մի քաջ ե պետք:

(Փայլում են սրեր: Ընդհարվում են: Սեյապուլուց հաղթում է: Ծափահարություն)

Գյուղացիներ

Յաշմ:

Սեյապուլուց

Յես չեմ խոսափում:
Ո՞վ ե ցանկանում:

Ռուսամ

Միայն Ռուստամը, վորդի քաջ Զալի,
Կարող ե լինել թայն այս դյուցազնի:

Սեյապուլուց

Հերոսութունը քեզանից ուսա,
Յեթե պարտվել եմ, զղջում չեմ զգա:

Ռուսամ

Նվազեցեք անդադար,
Թո՛ղ թմբուկը հաղթ թնդա:

Սեյապուլուց

Ո՞վ ե—թո՛ղ պարզվի՛
Վորդին դյուցազնի:

(Ընդհարվում են: Վո՛չ վո՛ք չի պարսվում)

Ռուսամ

Վո՛չ չես, վո՛չ դու:
Քաջեր անարկու,
Քաջի դավակ ենք,
Ուժով թե կովում
Մենք հավասար ենք:

(Շրջապահից լսվում է զինվորական նվագ, Ռուսամը, ձեռք հակասին սանելով, դիտում է)

Բեհրամ

Ովքեր են դրանք:
Առաջից անա
Գալիս ե թուսը:

Ռուսամ

Պարզ ե, վոր այստեղ զրկել ե նրանց
Շահ քեղքյալուսը:

(Թուսը մտնում է մի վազ ուղղվելու հետ)

Բուրբ

Քեյանի շահից Զալ ողուն սալամ:

Թուս

Սալամ, Սեյապուլուց, անա քեղ ֆերման:

(Մի նամակ է սալիս)

Այս որից պետք ե լքես դյուղական
Միջավայրն անշուք ու թշվառական,
Քեղ են սպասում սարայներ աննման:

Սեյավուօ

(Նամակն աչի սեցկացնելով. Ռուսամին)

Վաղուց եմ վարժվել ազատ կյանքին չես,
Ծանրը չի՞ դալու բաժանումն այսպես:

Ռուսամ

Քանի շահ հայրդ ե հըրամայել մեզ,
Այդը չըբացված պիտի մեկնենք հեզ:

Սեյավուօ

(Մտեցնում ե սպիտակ մագերով մի գեղջկուհու, համբուրում ե ձեռքը)

Մնաս բարով, տատ, մայր իմ հարգելի,
Ինձ համար մորից մոտ ես ավելի:

Կինք

(Նրա նակասից համբուրելով)

Այս փուճ աշխարհում անուճը վաղուշ
Կը լուսափայլի, դառնուկ Սեյավուշ,
Քո դեմդ ամեն տեղ ծոճնկի կը չոքեն,
Բայց բռնակալին ու ճընշըվածին
Մեկտեղ մի դնի նժարին, զգուշ,
Յեվ մի մոռանա աղն ու հացն անուշ:
Ինչ լերկիր գնաս, հիշիր մեզ, լողձն,
Կոշտուկ ձեռքերը դու մի մոռանա:

(Խորը հառաչելով)

Մարայները քեզ չգոռոզացնեն,
Յեղիը կարեկից թշվառի դարդին,
Մի հետեվիր դու տներ ավերող

Քինոտ շահերին, ընչաքաղց, լավող
Մեղքացիը կըժքեր այրող ախերին:

(Ձայնը բարձրացնելով)

Մենք քեզ մեծացրինք, լեղիը դու արդաք,
Հայդե՛, իմ բալաս, բարի ճանապարհ:

(Ասխույժ նկայ: Հեռանում են)

Ռուսամ

Փառքով ճանապարհ,
Բարի ճանապարհ:

Գլուղացիներ

Փառքով ճանապարհ,
Բարի ճանապարհ:

(Հետեվում են ցրանց)

Վարագույր

Ա.Ռ.Ա.ՋԻՆ Ա.ՐԱՐ

ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏԿԵՐ

Քեյնջավուսի սարայում փառավոր մի սրահ: Պարեկ եմ նայում
զանազան գույնի ապակիներով յեվ մեծախոս վարագույրներով մեծ
քառահանգները: Ամեն կողմ խնդում է ուռախ նվագ: Յերիսասարդ,
թխադեմ, գրավիչ, կրճոս նայվածով Սյուդաբեն ստուկների ուսի
փրա դրված պատարակին նսած մեճում է, հետք յերկու նամիս:
Բաց պատահանից դիտում է պարեկում տեղի ունեցող խնկույթը:
Թավ բեխերով սի սպասյակ նայում է դուռն առաջ կանգնած:

Առաջին նամիս

(Յերիսասարդ ... պարեկը ցույց տալով)

*Ի՞նչ փայլուն խնձուկք, ի՞նչ շքեղ բայրամ,
Շահի սարայը պարում է թամամ:*

Յերկրորդ նամիս

(Ավելի յերիսասարդ)

*Ափսոս Սյուդաբե թագուհին նազլի,
Այս խինդի հանդեպ ախուր, թախծով լի:*

Սյուդաբե

*Յեթե աշխարհը խինդից է նվաղ՝
Միտո ամպերը կը ժպտան: Ավանդ:*

Առաջին նամիս

*Ահա լցվեցին
Բաժակները սին:*

Յերկրորդ նամիս

Դարձյալ դինիներ մատուկակվեցին:

Նվագ

Սյուդաբե

*Կենացն ըմպեցին իմ Սեյավուշին՝
Միրուն, քաջ ռազմիկ, ջահել ու նրբին:*

Առաջին նամիս

Իր ձկունությամբ նման է վազրի:

Յերկրորդ նամիս

Յեվ հերոս է նա: Առյուծին կընկճի:

Սյուդաբե

*Անգոր Աստըծուց հերոսը զորեղ՝
Միշտ արժանի է հարգանքի շքեղ:*

Առաջին նամիս

Տես, Սեյավուշը, տես, գալիս է քեզ:

Սյուդաբե

Դե հեռացեք դուք:

(Սպասյակին ցույց տալով)

Նա ել հեռանա:

(Յերեկ ել հեռանում են: Մեճում է խառնյառ մագերով, գլուխը
բաց Սեյավուր: Լիբիկական նվագ)

Մեյավուհ

Մյուզարն:

Մյուզարե

Մեյավուհ:

Մեյավուհ

Ուզարկեց այստեղ ինձ իմ շահ մայրը:
Վոր հրավիրեմ քեզ իբ սաբայը:

Մյուզարե

Հետաքրքրակամն ե կյանքը սաբայի:

Մեյավուհ

Հետաքրքրական ինչքան ել լինի
կյանքը սաբայի,

Միշտ սրորում են հոգիս ուղմիկի
Հուշերը գյուղի:

Մյուզարե

Գեղջուկ կլանքը քեզ քանդցր եր ավելի:

Մեյավուհ

Դեռ մանկությունից գյուղին վարժվեցի,
Ռուստամ Չալ ողլուց կրթություն առի,
Անահ լեռներում յեղնիկ վորսացի,
Չը սովորեցի սին խրախների:

Մյուզարե

(Բռնելով նրա ձեռից)

Յերբ դու խոսում ես՝ իմ հոգին արտում
Հին ժամանակն ե կարոտով հիշում,

Աչքերիս առաջ կենդանանում են
Լեռները Մուրիտ, բարձրաբերձ, վսեմ:

Մեյավուհ

(Ուզում է հեռանալ)

Թագավոր հայրս քեզ ե սպասում:

Մյուզարե

Նա թող սպասի, դու կնց, չեմ ուզում:
Յերբ այնտեղ բոլոր աչքերը հայրաս
Նայում են, հառում, զմայլում վրադ՝
Խանդն աչրում ե ինձ: Շրթունքներին մեջ
Միրաս սկսում ե բարբախել անվերջ:
Յեկ, համբուրեմ քիչ...

(Համբուրելով նրա գլուխը՝ սեղմում է իր կրծքին)

Ներք սիրույս հեզ:

Մեյավուհ

Թեև իմ մայրը մեռել է, չըկա,
Բայց դու ես յերկրորդ իմ մայրը հիմա,
Միրաքս, սրտումըս տաքցավ քեզ վրա:

Մյուզարե

Ինձ մի կոչիր մայր, իմ անգին, իմ վեհ,
Այլ անվանիր ինձ միայն Մյուզարե,
Մի՛ մոռնա՛ վոր մեք մեկ տարիք ունենք
Ինչպես ջուխտ յեղնիկ իրար նման ենք:

(Ուզում է կրճիկ համբուրել)

Մեյափուօ

Թ'նդ...

Սյուզաբէ

Սպասիր:

Մեյափուօ

Հեռանում եմ յես:

(Գնում է)

Սյուզաբէ

Ի՞նչ գոռոզ ու վես:

(Փագնված յեվ նրանց դիտող սպասյակը նկատում է վերջին տեսարանը յեվ հեռանում)

Ռյուբաբէ

(Մտնում է անմկազին)

*Ի՞նչ փոթորիկ է հուզվում, բորբոքվում
Քո ջինջ աչքերում:*

Սյուզաբէ

*Մի հարցաքննիր, թախիծըս մեծ է,
Մի հարցաքննիր, ծծմալը Ռյուբաբէ:*

Ռյուբաբէ

*Դու Սուրիո կայսեր զավակը փայլուն
Ճիշտն՝ այս վիճակը քեզ չի վայելում:*

Սյուզաբէ

*Ինչ վոր ասեմ յես՝ լեզուն չի կարող
Պատմել ֆուրտունան իմ հոգին տանջող,*

*Ջահելությունըս զվարթ ու խնդուն
Միշտ մի զաղբելի հրեշ է հոշոտում.
Իմ սրտում դիպված անշեջ հուրերը
Ձեռն փայլեցնի հանգած հրդեհը:
Յես ցանկանում եմ բազուկներ պողպատ
Վոր բըզըքտեն ինձ, կտրատեն հատ հատ:*

Ռյուբաբէ

*Ինչ վիշտ վոր ունես, պատմիր, բաց արա,
Ձե՞ վոր ծծմալը եմ լեզել քեզ համար:*

Սյուզաբէ

Սեյափուզն իմ մեջ չթողեց հոգի:

Ռյուբաբէ

Թե Գեյքյափուսը լսի, կը գժվի:

Սյուզաբէ

*Թե սարայը վողջ բռնկի, այլվի,
Յես նրա սիրուց չեմ հրաժարվի:*

(Նվագ)

Ռյուբաբէ

*Ե՛լ բավական է խաղը մանկական,
Հավաքիր դու քիչ, աման, կիմանան:*

Սյուզաբէ

*Ճակատագիրն անշուք ավերում է ինձ,
Իմ չսիրածները չոքում են սրտիս,
Ի՞նչ եմ սպասում իմ իսկ սիրածից:
(Ուզում է հեռանալ սրահից)*

Քեյֆյավուս

(Իեմը յեյնելով)

*Իմ Սեյավուսը
Հրավերն ինչո՞ւ
Մերժեցիր դու:*

Սյուզաբե

Կարծես հիվանդ եմ, մի քիչ դամ ուշի...

Քեյֆյավուս

(Նրա սպեր զննելով)

*Ի՞նչ ե պատահել է ինչո՞ւ համար
Համբուրում են այն ամպերը մռայլ
Աստղերը շողշող, բորբոքուն, հրե:
Գիտես, առանց քեզ խի՞նզը լուռ ե:
Պարունիները թող գան, պար դառնան,
Ալիքներ խի՞նզի հորդեն ու յեռան:*

Սպասյաիր ձեռով կեան ե անում մյուս սր սիր: Ներս են մեծում գույնգույն եղաբեր հագած ձեռքերի վարդերով պարուհիներ: Վարդեր նետում են Սյուզաբեյի վասներ սակ յեվ սխում են պարել: Նրանցից մի Բանիսը նրան պատելու նման արժամներով յերգում են յեվ արուակում են պարել: Գարձյալ առանց խոսքերի պար, նետ նվագում նայվածներով հեռանում են: Ետն պահին սպասյաիր բերում ե մի նամակ յեվ հանձնում վեգիտին:

Քեյֆյավուս

Ի՞նչ ե գրիր:

Վեգիր

Քրքական հո՞ծ բա՞նակ:

*Անցել ե մեր սահմանը:
Նետվել առաջ անընդհատ,
Թալանել դյուղերը:*

Քեյֆյավուս

(Յնցվում ե, վեր ե կենում, նստում)

*Քանի Իրանում Ռուստամի նման
Ունենք փեհլիվան
Ըմբռնելի չե հանդգնությունը,
Յեվ ինչի՞ց ե այս կատաղությունը:*

Ռուստամ

*Դուք անհող յեղեք, իմ շահ, իմ արքա,
Անտեղի ե ձեր վրդովմունքն հիմա:
Ռուստամն Իրանի թող մի կողմ մնա,
Մեկ Սեյավուսը պատասխան կըտա:*

Ռուս

*Ապրես, Սեյավուս, փորձանք չտեսնես,
Թշնամու հանդեպ անխնա լինես:*

Առաջին ուղմիկ

*Այս յերկրի փառքն ե մեր Սեյավուսը,
Յեվ նախնյաց հուշը:*

Յեկրորդ ուղմիկ

Քեյանի անհաղթ մեծ դյուցազուներ:

Սեյավուս

Մեր հայրենիքը վտանակոխ անող

23644 - 59

Ով վոր ել լինի անմիտն այդ անհող,
Հավատն, իմ շահ, ժամանակ չանցած
Ծնկի կը չոքի քո ուժի դիմաց,
Յերկաթ դաստակներ մեր հայրենիքում,
Քիչ չեն բազուկներ և պողպատակուռ:
Անվեհեր, հաստատ, քաջ տղամարդիկ
Միթե՞ պակաս են:

Քեյֆյավուս

(Չայրացած վեր ե կենում)

Հեռու մեզնից սին ահը,
Թող պատրաստվի բանակը,
Թող շողշողան սրերը,
Տեսնենք, ով ե ուժեղը:

Սասդագուճակ

(Ներս ե մեցում յեվ առաջանում ե դեպի ձախ: Սպասյակին)

Փալփլում են աչքերըդ լուռ,
Արդյոք կամ մի վորևե լուր:

Սպասյակ

Կա մի սեր անլուր:

Սասդագուճակ

Ի՞նչ, ասն, ով—ուճ:

Սպասյակ

Մեր արքայորդուն եր պինդ համբուրում,
Աչքովըս տեսա, Սյուղաբեն նազլում:

Քեյֆյավուս

Թրքական հոծ բանակը
Անցել ե մեր սահմանը,
Նետվել առաջ անընդհատ,
Թալանել ե գյուղերը:

Սասդագուճակ

Իմ շահ, թողեք խուճապը,
Աստղագուշակս, ձեր ճորտը,
Անցյալ գիշեր զննելով
Բոլոր աստղերն յերկնի մով,
Չգացի այս արշավում
Հաղթանակը վառ, փայլուն
Մերն ե, մերը հաստատուն:

Սյուղաբե

Մենակ Չալ ողլին
Կը հաղթի թուրքին:

Քեյֆյավուս

Սեյավհուճն ապա:

Սյուղաբե

Վճչ, այս անգամ նա
Կռիվ թող չգնա:

Քեյֆյավուս

Ինչո՞ւ:

Սյուղաբե

Ակզական ե նա.

Չի՞ դավաճանի,
Մայրը՝ Թուրանցի՞

Քեչքյավուս

(Ձեռք կրծին խփելով)

Իսկ հայրն՝ Իրանցի՞
Թե՞ վողջ աշխարհը մեզ դավաճանի,
Սեյավուշն չերբեք չի դավաճանի՞

(Աջից դուրս ե գնում)

Սուսդագուլուսկ

(Սպասյակին)

Ուրեմն տեսնո՞ւր դու
Իրանի թագուհուն,
Վոր համբուրում եր
Սեյավուշին մեր՞
Ձգնւշ, հետևի՞ր,

(Քսակով փող ե քալիս)

Ստացի՞ր, լուի՞ր՞

(Գնում ե)

Սպասյակ

Տներ իմ, լսում եմ՞

(Վոսկինեքն ավում խաղացնելով, ուրախ երգում ե)
Դարդերի դարման դո՞ւ վոսկի, վոսկի,
Քո ճիրաններից ո՞վ կը սողոսկի՞

Գրպանըդ լցրո՞ւ, աշխարհը քոնն ե,
Շահին վերագրված ֆերմանը քոնն ե՞

(Քսակն ե համբուրում)

Ահա փրկիչը, ահա Ահրիմանն
Աղբյուրն արցունքի, այգին խնդության,
Դևին դարձնում ե հրեշտակից ել սուրբ,
Իսկ վառ ցերեկը՝ գիշերից ել մուլթ՞

Սուաջին Գաթիոս

Ա՛հ, դժբախտությո՞ւնն...

Սպասյակ

Ի՞նչ ե պատահում՞

Սուաջին Գաթիոս

Խելագարությունը շահ Քեչքյավուսի
Հասել ե արդեն ծայր աստիճանի,
Սյուդաբեն գնաց ե նա ոգավեց,
Անմիջապես մեր ողան սողոսկեց,
Նրա ճանկումն ե նաժիշտը ջահել,
Քաշում ե նրան անդունդը անել՞

Սպասյակ

(Հեզնական ծիծաղով)

Միթե՞ մեր շահն ե այդպես մի թշվառ,

(Թեվից բռնելով)

Վողջ աղջկերքը նրանն են, հիմար՞

Առաջին ցածիս

(Վերոպված յես ե ևսովում)

*Գետինը անցնի շող թագը նրա,
Յեզ չերեսին ել ժպտա չշողա:*

(Ներսի դուր ցայելով)

Ահա մեր արքան,

Փայլում են անա

Աչքերը գազան:

Փրկիր ինձ, աման:

Մայասյակ

(Կողմի վարագույրը ցույց տալով)

Մտիր, թագնավիր մթնում անալից:

(Թագնվում է)

Ո՛վ ձեռք կը քաշի քեզ պես մարալից:

Քեյֆյավուս

(Հարբած քայլերով վորոնելով յերկրորդ ցածիսին, մտնում է)

Մի գնա ... կնոջ...

Մի փախչիր ... յեկ...

(Սպասյակին)

Չթողնես, զգնույ՛ր...

Մայասյակ

(Աղջկա առաջին կտրելով՝ բռնում է)

Յեկ, մի շփանա:

Քեյֆյավուս

Այս կողմը նայիր...

Յերկրորդ ցածիս

(Շահի առաջ ձևի գալով)

Ներքը ինձ, արքա,

Յես՝ մի յերեխա,

Չեմ հասել, դեռ ինձի:

Քեյֆյավուս

Հողիս հրճվում է կոկոնից թափա,

Ամեն առավոտ նազուռ մի սոննա...

Մի ձագ աղաջի; արևը վկա,

Իմ բաժինն է միշտ, դու մի մոռանա:

(Գրկում է նրան)

Յերկրորդ ցածիս

(Նրա թեկերի մեջ ցնցվելով)

Յես չեմ ցանկանում, ինձ սպանեցեք,

Միայն մի դիպչեք մարմնիս դյուրաբեկ:

Քեյֆյավուս

Յես չեմ ցանկանում քեզ ցավացընել,

Ուզում եմ սիրել, համբուրել, շոյել:

Յերկրորդ ցածիս

Յես չեմ ցանկանում արժանի լինել:

Քեյֆյավուս

Թե չլսես ինձ՝ կը հռչակեմ քեզ:

(Գեպի ներս ե քաղցում)

Մայասյակ

(Սառք ծիծաղով)

Միրսնն ընծա

Քո բախտն ե սա,

Այլ յեւք չկա:

Առաջին ցածիւս

(Գուրս գալով վարագույրի յետվից՝ առաջանում ե դեպի
Քեյֆյավուսը)

Անամոթ, ստոր:

Մայասյակ

Իերանըդ փակիր, շահն ե քո դիմաց,

Յեւ շահի հանդեպ ինչ գործ անիմաց:

Առաջին ցածիւս

Ել բավական ե, նա ամեն մի որ,

Գաղանի նման կը քոտ ու ստոր,

Մի փափուկ սիրտ ե հռչակում վայրի:

Հինգ որ առաջ նա, արքան արնալի,

Ինձ հետ ել աչդպես վարվեց, անամոթ,

Իմ սլաքկեշտութունը վտտի տակ առավ,

Չայնըս խեղդըվեց, մի տեղ չհասավ:

Մայասյակ

Դա մի նշան չի՞ չկա յեւք ուրիշ:

Առաջին ցածիւս

Յուլց տուր ինձ յեւքը, սպասյակ լպիրշ:

Մայասյակ

(Անխնայ ծիծաղով)

Պրծավ քեյֆը մեր շահին՝

(Չեւր դեկով նրա կրծքին)

Հերթը յեկավ շվաքին:

Առաջին ցածիւս

Չհասկացա...

Մայասյակ

Շահից ավելցած նազանքի փոշին

Չարդը կը լինի իմ մահճիս ցրտին,

Յերկար չի տեի, կանցնի ֆուրսունան,

Յեւ այն աղջիկը, չքնաղ փարվանան

Կինը կզառնա մի գոմանտանի:

Առաջին ցածիւս

(Խիս օփորված)

Հերթը ե, լպիր, շվաք անդգա,

Չեմ ուզում արատ արատի վրա:

(Ուզում ե նեռանալ)

Մայասյակ

Մի գնա...

Առաջին ցածիւս

Մի դիպչիր, բավ ե այս խաղքութունը,

Յերկիրնք՝ և թուել արդարություննը:

(Նույն պահին ներս և մեկում Սեյավուր, մեջքին սուր, գլխին կիսարագ, տեսնում է նրանց յեվ այլայլված դիտում)

Պայասյակ

(Մոտենում է աղջկան)

**Արդարություննը ... թռչունն ել լինի,
Բուհն չի կառուցի սարայում շահի:**

(Արհամարհոս ծիծաղով)

**Արդարություննը ... ծիծաղ—առասպել,
Վորից խնդում է հիմարն անընտել:
Արի, այս գիշեր ուրախ ժամանակ
Անցկացրո՛ւ, հիմար, իմ ողալում տաք:**

(Թեվից բռնելով)

**Քեզ պես բյուրավոր անմեղներ չքնաղ:
Ամեն մի գիշեր լիվում են, ավաղ:**

Պռաջին նամիս

**Ուրեմն դու ել նման արքայի
Թաղեցիր խիղճը ու սիրտը լրիվ
Վոչնչության մեջ, շվնք անպատիվ:**

Պայասյակ

Մի խոսիր, չեկ առաջ:

Պռաջին նամիս

(Յե՛ս փաշելով)

Բավ է, կատաղած:

Պայասյակ

(Գրկելով)

**Դու մի խաղալիք,
Իսկ յես՝ մի մանկիկ:**

Սեյավուր

(Նիս յեվ վերովված)

Նա մի գառնուկ է, ձու՛ր՝ կատղած գաղան:

(Ամեն մեկը շփոթված մի կողմ է փաշում)

**Կեղտոտ, վայրենի զգացում ինչքան...
Վնչ, սուտ չի խոսել մալրոս պաշտելի,
Այլ է յերեսը ներքին սարալի,
Ինքն ել հանգել է այս կեղտերի մեջ,
Ջահել հասակը մի պատրանք անվերջ,
Բույերի ձայնը գրկել է նրան
Ահա և բեմը վոճիրների այն:**

Սյուզաբե

(Մտնում է, մոայլ աչքերով նրան է նայում, մոտենում է):

**Սեյավուր իմ, սրտակից,
Վշտացել եմ քեզանից:**

Սեյավուր

**Ո՛ւր է շահը Քեյանի,
Սոսք ունեմ նրան ասելի:**

Սյուզաբե

Ինչի՞ մասին:

ՄեյաՎու՛ւ

Տիազմի մասին:

Մյուզաբե

Խելագարվեցիր և ինչո՛ւ ուզմի
Խոսքը միշտ բերնումդ, ծալրը քո լեզվի:
Ի՞նչ ե, դահլ՛ճ ես,
Միթե՞ սիրտ չունես:

ՄեյաՎու՛ւ

Յէս...

Մյուզաբե

Այո՛, դո՛ւ:

ՄեյաՎու՛ւ

Ինչո՛ւ:

Մյուզաբե

(Ձեռք կրճին դնելով)

Ո՛ր, կնոջ, աման...
Ձեռ կարող տանել քո նրբին լեզուն
Պատերազմ բառն ե յերբ արտասանում:

ՄեյաՎու՛ւ

Ո՛վ վեհանձն մայր, ի՞նչ նուրբ ե հոգիդ:

Մյուզաբե

Հասակակից ենք, խղճա, ինձ նայիր,
Վնչ թե մայր, այլ քո սիրունիդ կոչիր:
(Հանկարճ փաթարվում է)

ՄեյաՎու՛ւ

(Շփոթված, դարձյալ յե-յե ե հաւժում)

Խիստ հիվանդ ես դու:

Մյուզաբե

Բժիշկս ո՛վ ե: Տո՛ւր:

ՄեյաՎու՛ւ

Քո մեջ հոսում ե արյունը բոսոր:

Մի արաբի բորբ:

Ա՛խ յերանի թե այդ բոցը կրքի

Քեզ չհրդեհի:

Մյուզաբե

Հանգրժու այդ հուրը, ինձ ուրախացրո՛ւ,
Թե վոչ... դու ինքդ կայրվես այդ հրում:

Անեացման պահին վես,

Այս խոշ ուրը կը հիշես:

ՄեյաՎու՛ւ

Քեզ յայտնու ողին մահից չի վախում,
Դավաճանության արատն ե տխուր,
Վոր ինձ ավելի սարսափ ե ազդում:

Մյուզաբե

(Մեկաչո՛ք)

Մի համբուր տուր ինձ:

ՄեյաՎու՛ւ

(Նրա քեփից բռնելով՝ բարձրացնում է)

Բավ ե, յետ քաշվիր ստորությունից:

Մյուզաբե

Վողջ գոյութունն իմ քոնն ե, Սեյավիւն:

Սեյավուց

Սայտառակութունն անլուր ու խուժդուժ:

Մյուզաբե

*Գեղեցկության դեմ քո աչքերը կույր,
Նայիր, լնվ նայիր, իմ այս կրծքին հույր:*

(Կուրծն ե բաց անում)

Սեյավուց

*Այ՛, ամեն մի տեղըդ չքնաղ ե,
Սակաչն ափսոս վոր աչքիս տգեղ ե:*

Մյուզաբե

Անպատվիր, թքիր, քեզ չեմ թողնի յես:

(Փարսրվում ե)

Սեյավուց

(Հրելով)

*Հեռացիր, կրքի առագաստ ու քող
Դու վոչնչութունն, դու փառքի մի գող,
Վայրի Սուրիայի գուտտըր անսքող:*

(Սպասյակը տեսնում ե այս պատկերը յեվ յես հաւովում)

Մյուզաբե

*Պատում ե նուր մետայա օպիկը, բացվում ե կուրծն
ամբողջութամբ)*

Աչքերդ կույր են գեղեցկության դեմ...

(ձյում ե խելագարուեն)

*Դավաճան, այ՛, դավաճան ու դեմ:
Հասեք, մհ, հասեք, խորտակեց ինձ այս
Դավաճանն անսանձ:*

Քեյֆյավուս

(Ձայնը լսելով ներս ե մտնում)

Ո՞վ ե դավաճանը:

Մյուզաբե

Քո հարազատ ջանը:

Քեյֆյավուս

Ի՞նչ անպատվություն...

Մյուզաբե

*Հանկարծ ներս մտավ ու մի խոսք նետեց,
Իբրև փնտռում եր իր հայր արքային,
Դավաճանության ինձ ձեռք յերկարեց,
Շապիկըս ճղված ... ներքը անմեղիս:*

Քեյֆյավուս

Այ՛, պարզ ե շատ:

Մյուզաբե

Կեղտոտ արատից փրկիր ինձ, իմ շահ:

(Հեկեկաով վարագույրի յեսեվ ե հաւովում)

Քեյֆյավուս

(Ձայնից ներս մտնող սպասյակին)

*Կանչեցեք այստեղ աստղագուշակին,
Իսկ դու, Սեյավու՛ր, ասան, թանկագին,*

Ի՞նչ զգացումից շեղվեցիր այսպես
Մեր ավանդական ճանապարհից վես:

Սեյավուս

Վնչ մոլորված եմ, վնչ ել մութ արվես:

Քեյֆյավուս

Չըկա՞ ճշմարիտ վորևե մի գիծ,
Ամեն կես սճևտ ե նրա այդ խոսքից:

Սեյավուս

Ամեն կես սուտ ե, իմ հայր, իմ արքա,
Թե կա մի արատ, յես կը մաքրեմ այն
Արյամբ սեփական:

Սասդագուսակ

Ի՞նչ ե պատահել:

Սոյասյակ

Շահ, զրպարտեց Սյուգարեն:

Սասդագուսակ

Հրամայիր, իմ շահ:

Քեյֆյավուս

Կա մի դեպք խառը,
Մի գաղտնիք դառը...
Քանդիր մեզ համար
Հանգուցը այդ մառ:

Սասդագուսակ

(Գլուխը օտոճելով)

Խոտվում ե ձեզ մի կին հոգեհմա:

Քեյֆյավուս

Իսկ Սեյավուսը, հանցանք չունի՞ նա:

Սասդագուսակ

Նա բացի ռազմից այլ հոգ չունի, շահ:

Քեյֆյավուս

Ճշմարտությունից սուտը թող ջոկվի:

Սասդագուսակ

Հրամայեցեք արքա մեծափառ,
Վոր հուրը վառվի կարմիր, բոցավառ,
Թող անցնեն վրայից ե մենք կը տեսնենք—
Ով վոր այրելի՞ մեղավոր ե, նենգ,
Իսկ ով դերժ մնա հրից այդ դաժան
Անմեղ ե, ինչպես մատղաշ գառնուկն այն:

Քեյֆյավուս

(Բարկուրյամբ)

Այրվողն մեղավոր, չայրվողն՝ անմեղ:

(Ցասկոս)

Կրակ վառեցեք, հմւր, հրդեհ՝ անեղ:

Վարագույր

Ի՞նչ զգացումից շեղվեցիր այսպես
Մեր ավանդական ճանապարհից վես:

Սեյավուս

Վնչ մոլորված եմ, վնչ ել մուժ աղվես:

Քեյֆյավուս

Չըկն՝ ճշմարիտ վորևե մի գիծ,
Ամեն կես սթևտ ե նրա այդ խոսքից:

Սեյավուս

Ամեն կես սուտ ե, իմ հայր, իմ արքա,
Թե կա մի արատ, լես կը մաքրեմ այն
Արլամբ սեփական:

Սասղագուլուս

Ի՞նչ ե պատահել:

Սպասյակ

Շահ, զրպարտեց Սյուղարեն:

Սասղագուլուս

Հրամայի՛ր, իմ շահ:

Քեյֆյավուս

Կա մի դեպք խառը,
Մի գաղտնիք դառը...
Քանդի՛ր մեղ համար
Հանգուլցը այդ մատ:

Սասղագուլուս

(Գլուխը օտոճելով)

Պոռվում ե ձեզ մի կին հողեհմա:

Քեյֆյավուս

Իսկ Սեյավուսը, հանցանք չունի՞ նա:

Սասղագուլուս

Նա բացի ուղմից այլ հոգ չունի, շահ:

Քեյֆյավուս

Ճշմարտությունից սուտը թող ջոկվի:

Սասղագուլուս

Հրամայեցեք արքան մեծափառ,
Վոր հուրը վառվի կարմիր, բոցավառ,
Թող անցնեն վրայից և մենք կը տեսնենք—
Ով վոր այրվի՝ մեղավոր ե, նենդ,
Իսկ ով դերծ մնա հրից այդ դաժան
Անմեղ ե, ինչպես մատղաշ գառնուկն այն:

Քեյֆյավուս

(Բարկուքյամբ)

Այրվողն մեղավոր, չայրվողն՝ անմեղ:

(Ցասկոս)

Կրակ վառեցեք, հմբ, հրդեհ անեղ:

Վարագույր

ՅԵՐԿՐՈՐԴ ՊԱՏԿԵՐ

Զրարացեալան պաշտամունք են կատարում՝ կրակի շուրջը յերգելով:

Քրմեք

*Մեծ արարիչն է հրամայել,
Մա մի փորձ է լուկ—հրում արծարծուն
Թե մարդն անմեղ է կապրի անարգել,
Յեվ չի այրվում այս բոցավառ հրում:*

(Աղջիկները պարում են)

Քեյֆյավուս

Թագունին հւր է...

Առաջին ցածիս

Շահ, նվաղել է...

Քեյֆյավուս

*Թե նվաղել է, թող ուշքի դառնա,
Իսկ թե մեռել է, թող կենդանանա:*

(Նածիսը գնում է դուրս)

Աստղագուռակ

Ահա հուրը բոցեղեն:

Քեյֆյավուս

Թող գա իսկույն Սյուղաբեն:

Քրմեք

*Այս բոցերից սրբազան
Անցնողները կազատվեն,
Դիմողները ծուռ ճամբին
Կայրվեն, մոխիր կը դառնան:*

Աղջիկները կրկնում են: Աստղագուռակը վերցնում է Սեյավուսի բազմ ու սուրբ յեվ հագցնում է սպիտակ յեվ յերկար մի շապիկ, Սյուղաբեն ցերս է մտնում դալկահար, մազերը ցրիվ՝ ցածիսների հետ միասին):

Քեյֆյավուս

Մոտեցիր:

Սյուղաբեն

Հրամայիր:

Քեյֆյավուս

Մտի՛ր հուրը կեզ:

Սեյավուս

Հայր, պատրաստ եմ յես:

Սյուղաբեն

Ափսոս ե ու մեղք քաջ Սեյավուշին:

Քեյֆյավուս

Առաջ դ՛հւ մտիր, կի՛ն լսի՛րը ու սին:

Սյուղաբեն

Դա դյուրեկան է ինձ համար հիմա,

Սրտումս հրդեհ է, գլխումս՝ ֆուրտունա:

(Դառն ծիծաղով)

*Միթե կրակը կազդի կրակին:
Սիրահարվեցի յես Սեյավուշին:*

Քեյֆյավուս

(Մափ զարնելով)

Դահիճ...

(Ասելավառ աչեբով նայում է Սյուդաբեյին)

Ընկեցիկ աղին:

(Ցերկու կացնահարների հետ մեկում է դահիճը)

*Վերցրե՛ք այս քածը, կախեցե՛ք իսկու՛յն,
Դիակը լինի որինակ ամենու՛ն:*

Սյուդաբե

(Դառն յեվ հնչեղ երիջով)

Ի՞նչ սարսափելի վորոշում է դա...

Թե լավ մտածես—անսերն անզգա

Կենդանի շիրիմ, մի դամբան է մութ,

Սիրով մեռնողն է բախտավոր, անգնլթ:

(Մի քանի քայլ հեռանալուց հետո՝ յես է դառնում)

Սեյավուշ, քո մեկ, մեկ հատիկ պազը

Ավելի է քան Գեյանի թազը:

Սեյավուս

Ա՛հ, դու...

Սյուդաբե

Մնաս բարով դու,

Մնաս բարով դու,

Անգնլ ղ դուցադուն:

(Գնում եմ)

Քեյֆյավուս

Մետաքսահյնս ոճ,

Վազըր վոսկեզո՛ծ:

Սեյավուս

Շնորհք եմ խնդրում:

Քեյֆյավուս

Աստ:

Սեյավուս

Ինչո՛ւ ես կախում:

Քեյֆյավուս

Ի՞նչ անեմ ապա:

Սեյավուս

Բանտը թող նետեն, գուցե և արարիչն,

Մեծ է, վողորմած, նրան կը գթա,

Իր արածներից գուցե և զղջա:

Վեգի

Ձեր վորդու ասածն է խիստ խելացի,

Առաջարկ, վորը չես ել հավնեցի:

Քեյֆյավուս

Վնչ, չի կարելի:

Վեգի

Ինչո՛ւ չի լինի:

Քեյֆյավուս

Ինչո՞ւ հարցնում եք—այդ մոլորվածը
Քեյանի թագին բիծ է, այդ քածը:

Սեյավուս

Մի կին է վարան,
Գթացեք նրան:

Վեգիր

Յեթե գլխատեք, թագուհի ե նա,
Ամբողջ Իրանը պիտի վշտանա:

Քեյֆյավուս

Գնա և ասա—այդ սարի փերին
Չը պետք է լսի մի ձայն մարդկային:

Ռուսամ

(Մենելով)

Կեցցե՛ մեր շահը, բանակը պատրաստ
Սպասում է ձեր հրամանին զգաստ:

Քեյֆյավուս

(Աստղագուսակները գնում են: Վորդուն)

Սեյավուս, վրադ ել կասկած չըկա,
Յես հիացա քո ջինջ խրդճի վրա,
Գուցե բիծ ունեն արևն ու լուսին
Յես չեմ կասկածում իմ Սեյավուսին:
Կաթրդ մաքուր է ու ճակատը՝ բաց,
Չի կարող հաղթել քեզ ամեն մի քած:

**Յավրհուս, բանակի աչքը ջուր դառավ
Աստվածն հաղթության քիչ է անիրավ:**

(Քեյֆյավուսը ձեռով նշում է անում: Ռուսամը, Սեյավուսը, Թուսը,
Բեհամը յեվ ռազմիկները գնում են)

Վարագույր

Յ Ե Ր Կ Ր Ո Ր Դ Ա Ր Ա Ր

ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏԿԵՐ

Մտակայքում մի գյուղ: Հեռվից յերեկում ե Բելլիսի բերդը: Բեմում
Իրանի գյուղացիները քառ յեվ ցելս կեելով նոր բերդ եմ կառուցում:
Աւխասողների մեջ կան նայեվ աղջիկներ յեվ կանայք: Աւխասանքի
վայրի մոտ կան յերկու վրան: Վարագույրը բացվում ե նվազով: Յեր-
կու վոսիկանական պատանայաներ մտակներով հարվածում եմ քայլող
բանվորներին, ստիպելով նրանց արագ քարվելու: Յերկու վորմնաւար
պատի վրա աւխասում եմ յերգելով:

Առաջին վորմնաւար

Արքի, բալանս, շահատ արի,
Ճամբրին մնաց աչքս, արքի:
Յեկս բեր, շուտ բեր ու քար բեր,
Կանգ մի առնի, ընկեր, բեր:

Յերկրորդ վորմնաւար

Հայդէ, աղյուս ինձ նետիր,
Կիր բեր, քիչ ել ջուր խառնիր,
Մի ուշանա, շահատ արի,
Վնաս մի տա, դէ, արքի:

Առաջին հսկիչ

(Հրելով մի կաղ ստուկի)

Դէ, շահատ քայլիր, մի կաղա,
Շատ չը մնաց իրիկվա:

Յերկրորդ հսկիչ

(Հարվածելով ձեռ գյուղացուն)

Հայդէ, շտապիր, ծերուկ դու հիմար,
Գիտես, մտրակ կա ծուլների համար:

Մերուկ

Մի զարնի, գթան, ուժերս հանգել են,
Ե՛լ հողի չկա, ուժասպառ արդեն:

Յերկրորդ հսկիչ

Ե՛լ խոսք չեմ ուզում, լռիր, անպիտան,
Շահ Գեյքյավուսի այս ե հրաման,
Վոր այս նոր բերդը, ինչ ել վոր լինի,
Պետք ե ավարտվի առ մեկըն ամսի:

Առաջին հսկիչ

Ով վոր խուսափի՝
Կենթարկվի մահի:

Յերկրորդ հսկիչ

Այն, այս բերդն անառիկ
Պիտի հասնի մինչ յերկինք,

(Հեռվում ցույց ե քաղիս Բելլիս ամրոցը)

Բեկիս ամրոցին հանդիման՝
Տիրապետող, աննման:

Առաջին վորմնաւար

Արքի, բալանս, շահատ արի
Ճամբրին մնաց աչքս, արքի:

Յեխ բեր, շուտ բեր ու քար բեր,
Կանգ մի առնի, ընկեր, բեր:

Յերկրորդ վարմնաւոր

Հայդե, աղյուս ինձ նետիր,
Կիր բեր, քիչ ել ջուր խառնիր,
Մի ուշանա, շուտ արի,
Վնաս մի տա, դե, արի:

Մի բանվոր աղջիկ

(Ձեռին դասակ ցելի մի աման, ներս է մտնում խուճապով)

Յեկան, ահ, յեկան:

Առաջին հսկիչ

Ո՞վ, ասան, աման:

Բանվոր աղջիկ

Ձինվոր բավական:

Առաջին հսկիչ

Մեզ համար պարզ է, զինվորներ շահի:

Յերկրորդ հսկիչ

(Նայելով)

Այդտեղ մի կանգնիր, այս կողմը արի:

(Գնում են: Ասխարհ գյուղացիները մի կողմ են հավաքվում)

Այլքայ

Սարայի գայլերն կատաղել են դարձյալ:

Պիտի տրորեն լուրդերը ծաղկյալ:

Մերուկ

Մի վողկորվիր, Ալթնյ, կը լսեն,
Իբրև ապստամբ քեզ կը կոտորեն:

Այլքայ

Ամբողջ Իրանը տնքում է սովից,
Այս անխիղճները սնվում արյունից:

Մերուկ

Հյուժող մարակներն ժողովրդին մեր,
Նետեր ու սրեր չվերջացան դեռ:

Բանվոր աղջիկ

Ասան, շահն ել նրանց հետ է:

Մերուկ

Ո՞վ գիտե...

Բանվոր աղջիկ

(Մանկական միամտությամբ)

Հայրիկ, շահն ել է մի մարդ մեզ նման:

Մերուկ

Մարդ է համարվում նա ել մի տեսակ:

Այլքայ

Միայն թե յերկու կոտոր ունի նա:

Բանվոր աղջիկ

(Մերուկին)

Յերբեք չեմ լսել կոտորվողը շահ,
Այդ խոսքը ճիշտ է, հայրիկ, ինձ ասան:

Մերուկ

Ճիշտ ե, հավատա՛:

Առաջին վորմնաբար

*Թե կոտորավոր չեր Բեյքլավուսը՝
Չեր վերցընի կին մի ուղուրսուղը:*

Մերուկ

Չը կարծեք, վոր նա մարդ ե աննման:

Առաջին վորմնաբար

Ականջների տակ բուսել ե զաֆրան¹:

Բանվոր աղջիկ

Յեղած բան ե զա:

Մերուկ

*Թե ճիշտը կուզես պատկերացընել,
Այս ե սարայի լերեսը ներքին,
Այդ վորդերն են միշտ բողբոջան ընտել,
Մենք ենք լոկ սովոր ամոթին, պատվին:*

Առաջին հսկիչ

(Ոնկերոջ հետ միասին յես դառնալով)

*Հ՞ը, ողտըվում եք առիթից ելի,
Դե, հալդե, գործի,*

(Կաղ գյուղացուն մտակելով)

Դու խոզ անճոռնի:

¹ Նշանակում ե ծերացած կավատ:

Առաջին վորմնաբար

*Ցեխ բեր, շուտ բեր ու քար բեր,
Կանգ մի առնի, ընկեր, բեր:*

Յերկրորդ վորմնաբար

*Բալաս, աղյուս ինձ նետի՛ր,
Կիր բեր, քիչ ել ջուր խառնի՛ր:*

Առաջին հսկիչ

(Ուձգին մտակելով մտածկոս կանգնած ծեր գյուղացուն)

*Կանգ մի առնի, շ՛ուտ,
Ցնկած դու ծերուկ:*

Մերուկ

Յեղճուկ...

Յերիսասարգ

(Նրա քեվից բռնելով բարձրացնում ե: Հսկիչին)

Անխիղճ:

(Յերիսասարդին ապսակելով)

Սահմանըդ չանցնես, կեղտոտ դու յեղինճ:

Յերիսասարգ

Մի անգամ ել գնա՛ր:

Առաջին հսկիչ

Ա՛ռ, խոսք ե դատարկ:

Յերիսասարգ

(Նրան բռնելով ձկնի սակ ե առնում)

Շփացար, բավ է, հասավ իմ հոգուն,
Քեզ նման մարդուն այսպես են պատժում:

Յերկուրդ հսկիչ

(Աւխասող գյուղացիների միջով արագ վազելով)

Թ'նդ:

Գյուղացիներ

(Նրա վրա հարձակվելով)

Զվոգեկորվեա:

(Նրան բռնում են)

Առաջին հսկիչ

(Խեղդված ձայնով)

Թ'նդ:

Յերիսասարդ

(Առաջին հսկիչին վստով հրելով)

Բերանդդ փակիր, ստոր արարած,
Մենք չենք թողնի, վոր մեզ հետ խաղ խաղաս,
Առաջին դասն է, այդ չմոռանաս,
Զի մնա կատաղածն պատիժից անմաս:

(Շփոք մի լուսյուն ... Այս պահին զինվորական նվագը հնչում է ամեն կողմից: Թուսի հետ միասին պաշարում են իրանական զորքերը չորս կողմից:)

Մի գյուղացի

(Անձկուրյամբ ներս է մտնում: Աւխասողներին)

Ո՛վ թշվառներ, դուք անվերջ

Այստեղ քրտինք եք թափում,
Ձեր խրճիթները գյուղում
Ընկղմվել են սզի մեջ:

Թուս

Խ'նչ է պատահել:

Գյուղացի

Արշավողները դաժան
Թալանեցին ամեն բան:

Բանվոր աղջիկ

(Թուսի զինվորներին)

Ո՛, մեզ ոգնեցե՛ք,
Մեր հույսը դուք եք:

Թուս

Շտապ պետք է հարձակվել,
Յեզ բոլորին վաճռել:

Զինվորներ

Առաջ, առաջ, մի կենաք,
Դարձնենք ու տանք վոտի տակ:

Զինվորների մի մասը, հսկիչները յեզ գյուղացիները գնում են: Նվագ

Թուս

(Ուրիշ կողմ նայելով)

Այս ճանապարհից մարդիկ են անցնում,
Տեսե՛ք ի՞նչ լերկրից է ուր են գնում:

Մուսուլմանական

Հէյ, ճանապարհորդ, հէյ, կաց, մի անցնի:

Թուս

Նմանվում ե ոտարի:

(Ազնվականի սեւ ունեցող մի շինացի է մոտենում նրան)

Մուսուլմանական

Առաջ արի:

Թուս

Ո՞վ եք դուք:

Պասվիրակ

Զինաստանից մի դեսպան
Բերել եմ մեր կայսրից չին
Քեյքայավուսին արմաղան:

Թուս

Իսկ ընկերներդ ի՞նչ տեղացի:

Պասվիրակ

Պարզ ե—չինացի:

Մուսուլմանական

Լրտես են գուցե:

Թուս

Դու լուր, բավ է:

Մի գինվոր

(Մտնում է: Բարեվում է)

Թ՛հա դյուցազուն,

Շատ հեռուն,

Ճամբի կիսուն

Բարձրացավ փոշի:

Թուս

Նշան Ռուստամի և Սեյավուշի:

(Յերկու—յեքեք գինվորի հետ հեռանում է)

Մուսուլմանական

(Պասվիրակին, յեկամ կողմը ցույց տալով)

Այնտեղ յես տեսա մի աղջիկ նրբին:

Մի գինվոր

Մի ասի աղջիկ, այլ նազանք ինքնին:

Պասվիրակ

Զին կայսրը նրան զրկել է շահին:

Մուսուլմանական

Բեր ինձ, դուր յեկավ նա իմ ճաշակին:

Ֆերկորոզ գինվոր

Թ՛հո, Սեյավուշին թե ականջն ընկնի,
Մեր մեռելներին շիրմից կը հանի:

Մուսուլմանական

(Հեզնակաւ ծիծաղով)

Սիրուններին նայելը

Մնունդ է հոգու,

**Քո անհանգիստ լինելը
Ավելորդ է, զուր:**

Մի գիցվուր

(Զին պարտուհու բերում է: Լղար, սգեղ յեվ յերեսները բորոնած մի
Քոսակ լրսեսում է նրանց)

Մի ոտար յերկրից քնքուշիկ ընծա:

Սուաջին ուզմիկ

Ոհմ, թնչ ես դու:

Քոսակ

(Աղջիկը ցույց տալով)

Շվաքը նրա:

Սուաջին ուզմիկ

(Պատվիրակին յեվ Քոսակին)

Դուք գնացեք,

Վրանի տակ

Սպասեցեք:

(Պատվիրակը գնում է)

Պարուհի

(հուզված)

Ահ...

Քոսակ

Յես չեմ գնում:

Սուաջին ուզմիկ

Դու չես գնում, անառակ:

(Վոսները բարկությամբ գեսնին է խփում)

Քոսակ

Ինչպես բաժանվեմ դատրիցս յերկնառաք:

Սուաջին ուզմիկ

Հրեշտակ է նա,

Իսկ դու՝ սատանա:

Քոսակ

Լույս ցերեկները ամենից փայլուն

Մութ գիշերներից ծնունդ են առնում:

Սուաջին ուզմիկ

Լռիր, սո՛ւս արա:

Քոսակ

Լալան եմ նրա,

Յերախտիքս վկա:

(Նեսս են մեցում գյուղին ոգնության գնացող հսկիչները յեվ գիցվուր-
ները՝ բաժակներով, զինու կծեով յեվ բալանված ապրանքներով):

Սուաջին ուզմիկ

Ի՞նչ շուտ:

Յեկրորդ ուզմիկ

Անհայտացել են, վնչ մի մարդ չկա:

Առաջին ազգմիկ

(Կմերք ցույց տալով)

Ի՞նչ են սրանք ապա:

Յերկրորդ ազգմիկ

Խմելու բաներ, ընտիր, գերակա:

(Սուլում է)

*Ընկեր յեղանք մենք մարդկանց գյուղացի,
Յերբեք չեմ ըմպել ալսպես լավ գինի:*

Առաջին ազգմիկ

(Պարուհուն)

Գինի լցրու մեզ:

Քոսակ

Թույլ տվեք տամ յես,

Թող նա ել պարի:

Յերկրորդ ազգմիկ

Նրա տալիքը քաղցր է ավելի:

Քոսակ

Դուք ինչ վոր ասեք, սրտիս դուր կգա:

(Աղջիկը գինի է բաժանում: Նվագախումբը դանդաղ յեղանակ է նվագում: Քոսակը զանազան շարժումներով յեվ ծաղրածուքյուններով պարում է):

Առաջին ազգմիկ

(Յերկրորդ ազգմիկին ցույց տալով պարուհին)

Յեթե չես տեսել յեղնիկ չինական,

Տես,

Կուլըրը լույս կառնի թե նայի նրան:

Յերկրորդ ազգմիկ

Թող աղջիկը, վոր պարի,

Դու ել լցրու մեզ գինի:

Քոսակ

Գլխիս վրա, շատ լավ,

Ձեզ հոգիս մատաղ:

(Նվագի յեղանակը փոխվում է: Աղջիկը պարում է: Քոսակը բղբի մեջ փաթարված բույնը հանում է գրպանից, ածում է կծի մեջ: Հետո ածում է բաժակների մեջ: Խմում են: Ինքն էլ շեղում է):

Դինու մեջ թույն խառնեցի,

Մոգն վերածվեց պատրանքի:

Կըմպեն, բոլորը կըմպեն,

Ճավերից ձեռք կը քաշեն:

Դարձրու կյանքը հաճելի,

Շատ թանձր է շերտը հողի,

Քեզ իր կամքին կը բերի,

Բաժակիդ թույն կը խառնի,

Առիթը քոնն է քանի

Լցրու իղձը քո սրտի:

Այս կյանքի ճոխ սեղանից

Մի տաք համբույր ստացիր,

Ու քեֆ արած, զվարճացիր:

Քուլոր

Այս կյանքի ճոխ սեղանից

Մի տաք համբույր ստացիր,
Ու քեֆ արն, զվարճացիր:

Պահակ

(Զորս կողմը նայելով յեվ Եփրատ)

Աչնտեղ ինչ վոր մի բան կա:

Առաջին ուղարկիկ

Ասպատակներ աներկբա:

Յերկրորդ ուղարկիկ

Թույլ տվեք, վոր գան

Մեր ուժն իմանան:

Առաջին ուղարկիկ

Թագուն մի տեղ պահվրտենք:

Յերկրորդ ուղարկիկ

Իսկ գինիներն ինչ անենք:

Առաջին ուղարկիկ

Խմեն, գինովնան,

Գինով վիճակում թևերը կապենք:

(Քոսակին)

Վերցրու աղջկան,

Կորի՛ր չմոռանաս,

Յեթե քո բերնից մի խոսք ել դուրս տաս:

Տանը քո մորը սև արցունք կտաս:

Քոսակ

Բերանը փակ ե:

(Պարուհին ու Քոսակը միասին գնում են)

Առաջին ուղարկիկ

(Իր բնիկներին)

Հարձակումը թուրանցու

Ո՛ւմ, կը լինի մահացու:

Յերկրորդ ուղարկիկ

Պետք չե շփոթվել, ինչ թշնամու վրա

Վոր մենք հարձակվենք՝ ճազար կը դառնան:

Առաջին ուղարկիկ

Մի գոռոզանա, թշնամուն թերի

Գնահատողներ շուտով կը հեծեն,

Հպարտ գլուխներ շուտով կը ծովեն,

Հաղթողի առաջ՝ կը չոքեն ծնկի:

Յերկրորդ ուղարկիկ

(Հեզնական ծիծաղով)

Ըստ յերևույթին մայրըդ՝ դեռ մանուկ

Քեզ վախեցրել ե ոտարից ստրուկ:

(Հեռանում են: Նվագ: Մտնում են հիւզ-վեց հոգի բուրանական
առաջապահներից: Սուգում են կծեր յեվ բաժակներում մնացած
գինին խմում են)

Առաջին Յերիսասարգ

Կժերը լիքն են, բայց վնչ վոք չկա:

Յերկրորդ Յերիսասարգ

Վախից փախել են, վախկոտ սատանա:

Յերրորդ Յերիսասարգ

Շատ մի պարծենաք:

Առաջին Յերիսասարգ

Քիչ խմեք, տղերք, շատ մի հագեանաք:

Յերկրորդ Յերիսասարգ

Անսպառ հաճույք տալիս ե մարդուն:

(Գարձյալ ցնում են բաժակները յեվ խմում յեվ յերգում են աշխոյժ յեվ ուրախ յերգե)

Առաջին Յերիսասարգ

Մրեր թող փալլին,

Յեվ վորոտագին

Գոռան ու թնդան

Յերկիր ու յերկին:

Բոլորը

Թող թնդան, գոռան

Հո, գոռան, թնդան:

Առաջին Յերիսասարգ

Թշնամի ու բարեկամ

Թող մեր ուժը հասկանան:

Բոլորը

Թող հասկանան, հասկանան,

Հո, հասկանան, հասկանան:

Առաջին Յերիսասարգ

Նետ չենք արձակի մենք նապաստակին:

Բոլորը

Մենք նապաստակին, հո, նապաստակին:

Առաջին Յերիսասարգ

Հերոսներն ձեր են, թող գան հրապարակ:

Բոլորը

Գան հրապարակ, հո, հրապարակ:

Առաջին Յերիսասարգ

(Սուր բաշխով)

Առաջ հարձակվենք, հարձակվենք առաջ:

Յերկրորդ Յերիսասարգ

Թող ինձ, հարբեցի, ել վո՛չ ձախ, վո՛չ աջ:

Առաջին ռազմիկ

(Ընկերների հետ, մերկ սերով, դուրս են գալիս իրենց բազսոցից)

Գուք ձվ եք, հե՛յ զո՛չաղներ:

Առաջին Յերիսասարգ

Վախ չիմացող կտրիճներ:

Առաջին ռազմիկ

Թե այդպես ե, յեկ տեսնենք:

Առաջին Յերիսասարգ

Ո՛հ, արի, կռվենք:

(Յերկու կողմերն ել կռվում են հարբածի Եարժումներով: Մի քանիսը վիրավորվում են, մյուսները՝ յերեում: Նույն պահին մի կողմից Կեռիվեզը, մյուս կողմից՝ Բեհրամը յեվ Թուրք իրենց զինվորներով խառնվում են նրանց: Կռիվը սասկանում ե: Հետս մտնում են Ռուս-սամը ու Սեյախուրը):

Ռուսսամ

(Գոռում ե հպարտ յեվ հրամայական)

Կեցեք,

Անմտուրթուսն ել բա՛վ ե:

Սեյավուօ

Հոսող արյունն էլ բավ է:

Յերկրորդ Յերիսասարգ

Յես սթափվեցի, ինձ գինի տվեք:

Առաջին Յերիսասարգ

Աղեղ բերեք, նես բերեք:

(Աղեղին հետ անցկացնելով)

Սեյավուօ

(Ընկած վիրավորներին ցույց տալով)

Յեվ ինչո՞ւ համար այսքան ժողովուրդ

Ձուր տեղը լինի տրորված, ջարդ ու բուրդ:

Ընտրենք կողմերից բազուկներ պողպատ,

Թող մենամարտեն քաջերը հատ — հատ:

Ով հաղթանակի, հռչակվի վարպետ:

Ռուսամ

Եֆրասյաբն հւր է, թող գա հրապարակ,

Պրկի բազուկը, ստանա հռչակ:

Կերօիվեգ

Յեթե նա չկա,

Ահա յես ներկա:

Ռուսամ

Ձի կովի Ռուստամն ամեն քաջի հետ:

Կերօիվեգ

Մի գոռոզանա,

Միծաղողն առաջին

Լացողն է վերջին:

Սեյավուօ

(Բեհրամին)

Անակնկալ է անպատվությունը,

Ո՞վ կարող է տանել այս ստոր սուտը:

Ռուսամ

Նա քաջ է, անվախ, դու մի մոռանա:

Սեյավուօ

Յես տղամարդ չեմ թե խնայեմ նրան:

Կերօիվեգ

(Նեգեական ծիծաղով)

Խոխաներ ինձ դեմ դուրս գալ են ուզում:

Սեյավուօ

Հանդգնություն ... ինձ խոխան ես կոչում:

Այդ խոսքը չնչին՝ կորոշի հվ — ում:

Կերօիվեգ

Մտածիր մի պահ, մեղք չի՞ քո մորը:

Սեյավուօ

Ավելի լավ է կովել, քան որը

Անցկացնել դատարկ ինքնագովությամբ:

(Փայլում են սերբ: Մի ֆյ ընդհարվում են)

Ռուսամ

Քանի իրանը այսպես ասլանին

վստահանում է իր պատիվը հին,

Վե՞ր Վոք չի կարող ծիծաղել վրան,
Լինի թշնամի նա, թե բարեկամ:

Կերօիվեզ

(Վեք և կենում, դարձյալ հարձակվում)

Չեն վախեցնի մեզ վերքերն այսպես:

Սեյավուց

Միշտ պատրաստ եմ յես:

Փիրան

(Շատ մեծում և յեվ գոռում)

Կնց, սպասեցեք,

Ի՞նչ պատահեց ձեզ:

Ռուսամ

(Թուսին մեկուսի)

Այս ծերը ո՞վ է,

Յեվ ի՞նչ հերոս է:

Ռուս

Նա եփրասյարի Փիրանն է—վեզիր:

Փիրան

Ի՞նչ բանի համար սարսափն այս զազիր,

Ի՞նչ բանի համար արյունն այս նանիր:

Ռուսամ

Այս մասին գիտե սարդարը միայն:

Կերօիվեզ

Բոցավառվել և ինձանից թագուն
Կռիվը վրեժի այս վոչ իմաստուն:

Ռուսամ

(Թուրանական զինվորներից ցույց տալով)

Ի՞նչ մրրիկ է կատաղեցրել սրանց:

Կերօիվեզ

Մարդ ուղարկեցի, վոր առնի ճիշտ լուր,
Ընդհարման մասին իմանա ու վա,
Տեսա փայլում են մերկ սրերը սուր:

Փիրան

Պարզ մի պատճառ կա:

Ռուսամ

(Գրպանից մի բուլբ հանելով նրան և յեկարում)

Ահա նամակը, կարդա:

Փիրան

(Կարդում է)

Սա մի դավ է անիրավ:

Ռուսամ

Ապա թալաններ, ասպատակություն,
Ի՞նչ արարքներ են սրանք արնադավ:

Փիրան

Ասպատակություն: Սովորական խաղ...
Ձերոնք թոցնում են յեզ, կով ու վոչխար,

Մենք՝ հարձակվում ենք պարենի համար,
Ի՞նչ հանցանք ունի յերկիրը խաղաղ:

(Ուժեղ նվագ: Նույն պահին ներս են մտնում կիսամերկ, վիրավոր մի խումբ գեղջուկ տղամարդիկ: Գեղջուկները Եստուս են ձեռնի փայտերը, յերնակները, մանգաղները յեվ կացիները ապսամբական շեշտով)

Մերուկ

Ահա նրանք անաստված,
Այս կատաղածները փրփրած,
Տրորեցին, թալլեցին,
Պիղծ ձեռքերով դավեցին:

Ռուսամ

Դավաճանները դուք մեզ ցույց տվեք,
Վոր դատապարտվեն նրանք մեկ առ մեկ:

Ալթայ

(Հուզված ցույց է ցալիս բե հեռուներ յեվ բե Իրանի զինվորները)

Այս կողմ թուրանի հոծ զաչաղները,
Այն կողմ Իրանի զոռ ասկյարները,
Մեր արյունը խմեցին,
Ու խմելով հագեցան,
Շոպկեցին հարս ու աղջիկ
Յեվ թողեցին անշապիկ:

Մերուկ

Դալուկ դեմքեր, աչքերում հուր չըմնաց,
Խորըն ընկած կրծքերում թոք չըմնաց:

Ռուսամ

(Իր Եստուսը յեղողներին)

Ամոթ ձեզ, ամոթ, այո, բյուր ամոթ,
Անսպասելի ցածություն անոգ:
Ավելի լավ է ձեզնից թավունը¹⁾
Թույլատրելի է վայրենությունը:

Փիրաց

Անջնջելի այս մութ լաքան
Անվայել է զինվորության:

Ալթայ

Անեծք այս կյանքին, բավ է, զզվեցինք,
Մեր վառած հրում ինքներս այրվեցինք:

Մեր գյուղացի

(Գյուղացիները ցույց ցալով)

Նայեցեք նրանց, նայեցեք սրանց:
Անեծք ձեզ և ձեր որենքին անսանձ:

Ալթայ

Թե թավունը թե չուման
Լավ է ձեզնից ավելի,
Ձեր տանջանքից ահռելի
Սարսափում է մահն անգամ:

Սեյավուս

(Սարսուռ է զգում, զայրացած յեվ հուզված)

Ձեր անցած վայրում բայդուշն է յերգում,

1) Թավուն—ժանտախտ:

Լիտի հարբածներ, հերոսի մորթում,
Թշվառի հանդեպ մարդուց անզգա
Ավելի մեծ է վագրը աներկբա:
Յեկանք մեր չուրդը¹⁾, վոր անխախտ մնա
Մեր բանակն է այն անում արյունը վա:
Սով, քաղց, ջրհեղեղ, ֆուրտունա ու մահ:
Բոլորը մի կողմ, դուք մի կողմ ահա:

Մ. Խաչ

Մրանից հետո չերդում եմ խղճին,
Ով վոր ծուռ նայի այս թշվառներին,
Շանթեր թնդ պայթեն նրա պիղծ գլխին,
Անունն էլ նրա—մի շիրմի քարին:

Վարագույր

1) Յուրդ—ոջախ, հայրենիք, բույն, ընտանի վայր:

ՅԵՐԿՐՈՐԻ ՊԱՏԿԵՐ

Քեյվալուսի սարայում մի ուրիշ սրահ: Սյուդաբեն հեկված է գա-
հին, օրջայասված նաժիեսներով: Չին աղջիկը—պարունին, նուրբ յեվ
լիբիկական նվագին ներդաճակ յերգում է յեվ պարում:

Պարունի

Ո՛ր, դադջ համբուլը դարնան անթախիծ
Մազերիս թառեց մուծը փախչելիս,
Հարբած բլբուլի յերգը նվաղուն
Իմ հոգիս շոյեց, յերբ վարդն էր բացվում:
Սմբուլ, մանուշակ, հասմիկ, նունուֆար
Ինձ ալմաստ ցողից գինի տվին վառ:
Յերբ արեը մերկ մարմինըս ծծեց,
Լելակից հյուսված շղարջ էր կարծես:

(Հեռանում է սրահից)

Մյուզաբե

(Վեր է կենում, նստում է ուրախ հայացքով յեվ քրջալով)

մաց զարդարակ է. վոր Մեյվուշն իմ
կարծեց, ինչպես յերբ քաղցր յիջեմ յուն:
Խավարը ճեղքող փիջատների պես
Մարելու համար շողում կամ այսպես:
Կոստա մյուշից եղ մ յվրան յնի յնի
յոյս յո յիջառին համար յոյս սցոյոյՍ
Այնինչ մի մտալ է պիտի յերբ յնի վալ յն յեվ

Սյուզաբե

Լուր, մի գովիր այդքան իմ լույսը:

Ֆերհորդ Գաթիս

Աշխարհն առանց քեզ մի բանտ է նրան:

Սյուզաբե

Յես չեմ հավատում այդ բանին այնքան:

Ֆերհորդ Գաթիս

Յերդում եմ անում հանուն լուսաստղին:

Առաջին Գաթիս

Յերդվում եմ հանուն Սուրբիո դատրիկին:

Սյուզաբե

(Տխուր հառաչելով)

Թեկուզ աշխարհը չոքի իմ առաջ՝
Լող Սեյավուշին իմ սիրտս է հառած,
Բանտում վող բալիս, յերազում, նրան,
Նա է իմ սիրույս սկիզբն ու վախճան:

Ռյուբաբե

(Ներս մտնելով լսում է վերջին խոսքեր)

Մեղք ... Յես չեյի քեզ կարծում թույլ այդքան,
Թո՛ղ համբուրի քեզ հուրը հաղթության:

Սյուզաբե

Վո՛չ, վո՛չ, ուրիշ է իմ վիճակն այսօր,
Սիրաբա խփում է շատ ծանրը ու խոր,
Իմ միակ իղձն է միանալ նրան,

Իմ աչքերում նրա պատկերն է միայն:

Թե Սեյավուշի գլուխը համառ

Չի խոնարկվելու իմ սիրույս առաջ

Կարձիր արյան մեջ կուզեմ տեսնել նրան,

Յեվ ծամից հյուսել պսակ աննման:

(Նվագ)

Քեյֆյավուս

(Ներս է մտնում, Սյուզաբեյին ժխուր քսնելով)

Ինչո՞ւ թախծոտ է արևը գարնան:

Ռյուբաբե

Հիշեց ու տխրեց անցյալը դաժան:

Քեյֆյավուս

Վաղը խոշ լինի, անցյալը՝ վոչինչ:

Ռյուբաբե

Սյուզաբեն գոհ է ձեր շնորհներից:

Սպասյակ

(Ներս է մտնում յեվ խոնարհվում է)

Պատվիրակը չին:

Քեյֆյավուս

Թող ներս գա կրկին:

(Սյուզաբեյին)

Իսկ քեզ հետ հետո:

(Նրանք դուրս են գնում: Պատվիրակը ներս է մտնում: Քեյֆյավուսը իր մոտ նրան տեղ ցույց տալով)

Համեցե՛ք:

Պատվիրակ

(Նստելով)

Յեկել եմ ձեզ մոտ տեսութիան վերջին:

Քեյֆյավուս

Ի՞նչ ե՛ ձեր կարծիքը եֆրայաբի մասին:

Պատվիրակ

Նա մի վտանգ է Իրանի, Չինի,
Չափը անցնում է նա ամենալն ուր,
Թե՛ ձեզ և թե՛ մեզ հանդեպ վոխ ունի:

Քեյֆյավուս

Չի վախեցրնի մեզ այդ ֆուրտունան,
Վողջուլն իմ կողմից Չինի խազանին,
Թե՛ մեր դաշինքը լինի հիմնական՝
Հորիզոնն Ալթայի կը մթնի խորին:

Պատվիրակ

Թե՛ մենք լինենք միասին,
Շուտ կը փակենք բերաննին:

Սյուզաբե

(Պարունոյ յեվ Բոսակի հետ ներս են մտնում: Քեյֆյավուսին)

Պարունին ձեզնից մի քանի բաներ ասեց:

Քեյֆյավուս

Ինչո՞ւ ասեց ասանք յեզ:

Ի՞նչ է, ասա դու:

Գառնիկ: Առանձին մասնակցություններով: Առանձին մասնակցությամբ:

(Երբեք չի կարող լինել զոհ այլ)

Ասում է՝ Լալան թող Չին չզնա, ցմբմնա՛ձ

Իր մանկութունից սովոր ե նրան,
Բաժանվելուց նուրբ հոգին կը դողա:

Քեյֆյավուս

Թող մնա:

Բոսակ

(Խոնարհվելով)

Շնորհակալ եմ:

Քեյֆյավուս

(Պատվիրակին)

Ինչ վոր բերել եք դուք մեզ արմաղան
Չարժե բոլորը մաղն այս աղջկան:

Սյուզաբե

Նա շատ հաճելի մի ընկեր է ինձ,
Փայլուն մարգարիտ, յեզակի ու ջինջ:

Քեյֆյավուս

Լավ, թող անունն ել Վոսկեսատ լինի:

Սյուզաբե

Աղվես ծերուկն ել նուրբ ճաշակ ունի:

(Անցնում են մյուս սահր)

Քեյֆյավուս

Շատ զարմանալի:

Սպասյակ

(Մտնում է յեվ խոնարհվում)

Փեհլիվան Ռուստամ:

Քեյֆյավոլու

Հրավիրիր ներս նրան:

Պասվիրակ

Թույլ տուր, արքն, յես դնամ:

(տոնարհվելով դուրս ե գնում)

Քեյֆյավոլու

Բարի ճանապարհ:

(Մեկուսի)

Այսքան շուտ ինչո՞ւ նա պիտի դառնա:

Ռուսամ

(Ներս ե մեկուս Բեհրամի հետ: Զինվորական բարեվից հետո)

Սալամ...

Քեյֆյավոլու

Ի՞նչ յեղավ խաղձը,

Ի՞նչ ե վախճանը:

Ռուսամ

Բանակներն համառ

Զարկվեցին իրար:

Քեյֆյավոլու

Հեռո՞:

Ռուսամ

Մեկ մեկ կովի դուրս յեկան,

Կերշիվեզը՝ գլխիկոր,

Սեյավոլու՞ հաղթական:

Քեյֆյավոլու

(Հպարտ յեվ գոհ)

Կոչումն հերոսի հալալ լինի նրան:

Ռուսամ

Ծափահարեցին

Մեր Սեյավոլուին

Վոչ միայն բարեկամ,

Այլ և թշնամին:

Քեյֆյավոլու

Հեռո՞:

Ռուսամ

Փիրանը յեկավ և հայտնեց մեզ պարզ,

Վոր չեն ցանկացել մղել պատերազմ:

Քեյֆյավոլու

(Զղայնացած)

Իսկ ով ե յեղել հարձակվողն ստոր:

Ռուսամ

Մի խումբ դաշաղներ, սոված ու տկլոր:

Քեյֆյավոլու

Հեռո՞:

Ռուսամ

Վորպեսցի արյուն չհոսի իզուր,

Փիրան, Սեյավոլու գտան մի լեզու:

Քեյֆյավոլու

Ինչպես:

Ռուսամ

Հաշովեցին:

Քեյֆյավոլու

(Բարկացած)

Հաշովեցին:

Ռուսամ

Անիմաստ կովի կամ արդյոք անուն:

Քեյֆյավոլու

Իավաճանություն ... դավաճանություն...
Եֆրասյաբից և այս խարդախությունն:

Ռուսամ

Աչդպես չե յերբեք: Ասպատակողներ,
Ճամբա կտրողներ, ճամբից շեղվողներ
Նրանք են միայն: Մերոնք հարևան
Գյուղերում հանգիստ չթողին: Կերան:

Քեյֆյավոլու

Ինձ ցավ չեն ազդում գյուղերն արյունլվա,
Միայն Եֆրասյաբն իր չափն իմանա:

Ռուսամ

Առանց պատճառի այս կռիվն, ասեմ,
Մի ծանր հարված և հերոսության վսեմ:

Քեյֆյավոլու

(Դառն յեվ հեզական ծիծաղով)

Յերկուսդ ել վախկոտ, վախկոտ ու անբան,
Թե Սեյավուշը, թե դու՝ դավաճան:

ՍՀյավոլու

(Խիս յեվ վեսացած)

Պիղծ զրպարտությունն ... վախկոտ, դավաճան,
Ո՞վ կը դիմանա այս անպատվության:

Քեյֆյավոլու

(Դուռավով)

Ռուստամ...

Ռուսամ

(Նույն տոնով)

Սահմանդ ճանաչիր,
Ինձ ի՞նչ կարծեցիր:

Քեյֆյավոլու

Լռիր:

Համբավդ քեզ թող չգողոզացնի:

Ռուսամ

Ջգոկը, մի հենվիր դահի ու թագի:

Քեյֆյավոլու

(Ջղայնացած յերբեկեկով)

Ե՛լ կասկած չկա, վոր Մեյավուշն ել
Քեզ և հարմարվել,

Յերկուսդ ել ըմբոստ; կատաղած զաղան,
Ձեզ պատիժ մահվան:

(Սրահից դուրս և գնում)

Ռուսամ

(Ցնցվում և: Բեհրամին)

Ջրպարտելը լսեցի՞ր,
Անվանարկումը զագիր,
Ահա կատղած մի զաղան,
Գլխին՝ մահվան ուրվական:

Բեհրամ

Խելագարվի ել— ի՞նչ տարբերություն,
Ավելի մեծ և քո ուժն ու անուն:

Ռուսամ

Լույսի պես պարզ և այժմ ինձ համար
Ձաբելիստանը ջեննեթ և պայծառ,
Պետք և դառնամ յես իմ յուրդը նախկին,
Իմ առաջվա պերճ նամուսին, փառքին:

(Սյուրաբեն վարագույրի արանից յերեվում և ու յես փառվում)

Բեհրամ

Իսկ Սեյավհուշը:

Ռուսամ

Վոչնչացում և վախճանը նրա,
Ճամբայից նրան յես դարձրու հիմա,
Ինչ վոր տեսար դու, կը պատմես նրան,
Թե՛ղ թողնի գնա այս յերկրից դաժան:

Կը ներկայանաք ճիշտ Եֆրասյաբին,
Մորեղբայրն և նա, ինչ ել վոր լինի,
Նրան այն յերկրում ֆաաս չեն հասցնի:

(Ջղայնացած յեվ բարկացած)

Յեվ Սյուղաբեյի ամուսինն արքա,
Անձնատուր գինուն, խմի, հարբենա,
Յեվ արդարություն, որենք անվանի...
Ամեն զուլում լիրը ու վոճիք լկտի:
Արի, հեռանանք, անեծք անպատում
Ահ ու սարսափին այս վոսկով ոժուն:
Ե՛լ բավական և, անեծք հոգևին
Մահվան շունչ փչող այս տուփանքներին:

(Գնում են)

Սյուղաբե

(Վարագույրի յեսեվից դուրս և գալիս, դառն քրիշով)
Գնա, Սյուղաբեն վողբալ տվեց շատ
Առյուծներին քեզ պես քաջ,
Անթիվ հրաբուղիներ հանգան իմ առաջ
Սարսափի ու հաղթության:

(Խելահեղ նայվածով հեռուները նայելով)

Սրտիս խորքերում, հեռու Սեյավուշ...
Հնչում և, զրբնգում նրա ձայնն անուշ:

(Մայր աստիճան բարկացած)

Թեկուզ ինձանից փախչի ել, գնա,
Ի՛րակը պիտ գա ձեռները վրա:

Վարագույր

Յ Ե Ր Ր Ո Ր Դ Ա Ր Ա Ր

ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏԿԵՐ

Շրջապատը լեռի ժայռեր, կանաչ դափեր: Հեռվից լավում է հովիվ
սրիկի ձայնը:

Մեյալուց

(Ներս է մտնում Բեհրամի հետ գլխին բռնած սաղավարդ)

Յերկիրն ահա մայրենի,

Ահա դաշտը Թուրանի:

Լերկ ժայռերի վրա՝

Արծվի բույնն ահա:

Բեհրամ

Նման պատկերներ իրանում քիչ չեն,

Ավելի լավը ասեմ, սխալ չեմ:

Մեյալուց

Բայց Սյուզաբելի սերը վայրենի,

Վրխերիմ մի հոր պատիժը մահի

Մեզ թափառական դարձրին խղճալի:

Բեհրամ

Մոռացի՛ր, ինչ վոր յեղել է, կանցնի,

(Գրպանից մի բուրբ հանելով)

Ուշադրություն մի դարձնի,

Եֆրատյաբը վողջ մնա,

Նամակը կարդա,

Ինչքան գոհ է նա:

Այստեղ էլ սարայ,

Այնտեղ էլ սարայ,

Ի՞նչ տարբերություն:

Այստեղ սեր, ներքող քեզ են սպասում:

Մեյալուց

Սարալի կյանքի չունեմ ցանկություն,

Բոլորն արյունոտ բանտ, փայլուն վանդակ.

Մորեղբայրըս մեզ վտակով էլ պատի՛

Դարձյալ ուրիշի բազուկների տակ

Ծանր է պահպանվել, ծանրը ու պատի՛ր:

(Նույն պահին լավում է աղջիկների յերգի ձայնը)

Աղջիկներ

Նազլի մի թռչուն, վարդ ու սպիտակ,

Լերկ ժայռերի վրա թառել է մենակ,

Վիզը ինչպես, տես, հակել է կրճերն,

Ում է սպասում ի՞նչ քան ի՞նչ հույսին,

Սիրուն ու չքանդ ի՞նչ ի՞նչ աղաչին: Իմ

միջոցը քննանք՝ դասում յմ թմն ամ

միջոցարա սլոյ եզ իայել յո բերալ

միջոցարա սլոյ եզ իայել յո բերալ

Ահա սիրունը քան ի՞նչ քան ի՞նչ

Նետեր ունեն, ունեն պարտեզ

սովար մ մշտնապես

Մեյապոլոս

Յերևում ե, վոր վորսի են յելել:
Այս ճանապարհից քիչ պետք ե քաշվել:

Քեհրամ

Կնոջ ձայնն ինչ հոգեհրմա,
Ուրախ լերգը սիրտ կը բանա:

Մեյապոլոս

(Իմաստալից օրնով)

Այո, կինն ե մի արարած նրբին,
Յերբ ստորանա—առարկա չնչին:

(Սեռայաբի աղջկը՝ Ֆիրենկիզը յեվ ցա ընկերակները գալիս... յերգելով)

Աղջիկներ

Իմ լույս աղափնին թե ե բաց անում,
Ու բարձր ամպերին թռչում ե, թռչում,
Պարելով թռչում, թռչում ու պարում,
Անհոգ ու անփուլթ իմ լույս աղափնին,
Չի ուզում գալ ցած իմ լույս աղափնին:
Լինում ե մի պահ, վոր ինձ լքում ե,
Յեվ մի ծիծաղով ինձ վաճառում ե,
Ու մեկ ել տեսար՝ նշմարեց կրկին,
Վազեց ու յեկավ իմ լույս աղափնին,
Հոգեպարար իմ քնքուշ աղափնին:

Առաջին ընկերուհի

Ասում են, Ֆիրենկիզ,
Սեյավուշն ե գալիս:

Յերկուրդ ընկերուհի

Յես ել եմ լսել, ով ե իմանում:

Քիրենկիզ

Ասում են թե նա հերոս ե անհաղթ,
Փառքը դեստան ե, անուշը՝ հպարտ:

Առաջին ընկերուհի

Լսիր, Սյուդարեն նրան ե սիրում:

Քիրենկիզ

Ասել ե՝ մայրը սիրում ե վորդուն:

Առաջին ընկերուհի

(Շուրջը դիտելով)

Կնոջ, ինչ բան ե դա, մի մարալ մատղաշ:

Յերկուրդ ընկերուհի

(սեռն առնելով)

Խրտնեցրել ե նրան մահվան ահը մութ:

Ֆիրենկիզ

(Աղեղին ցես անցկացնելով)

Կացեք, հիմա նրան վողջ-վողջ բռնեմ լե:
Շփոթվեց, փոխեց ճանապարհը, տես:

(Արագ հեռանում են)

Մեյապոլոս

(Մտնում ե Բեհրամի հետ)

Մեկը մեկից սիրուն, շքեղ:

Քեհրամ

Անշուշտ փերիներ սարայի վայել:

Սեյավուլ

*Այն նուրբ ձախների լերզը վետվետուն
Հիշեցըրեց ինձ մորը՝ խուրչեհրուն:
Վորսորդներն այստեղ պատահել նրան,
Տարել են շահին իբրև արձաղան:*

Թոսուև

(Մտնում է աղեղով յեվ նետով մի յերիսասարդ, սպանված մի նապասակ ձեռին)

Բարի վողջճւլն:

Սեյավուլ

*Բարի վողջճւլն,
Ի՞նչ է քո անուն:*

Թոսուև

Թոսուև...

Սեյավուլ

*Թախտն Եփրատիցա
Դեզ շնորհ ինչի՞նչ իրոյ մաղմ աեղձ ցմբաթ
սմա ցձղապարհից ավոյի քմիցոյ յ՝*

Վիչ, շատ մոտիկ է:

(Հետաքրքրութամբ մի վողջ նայելով)

Պաշարել են ինչի՞նչ անուն:

(Կրակաբուրդով քոյրմն ցլմՄ)

Սեյավուլ

*Կանց, տեսնեմ բախտն ինձ կը ժպտամ արդյո՞ք:
(Աղեղին նեռ անցկացնելով՝ ժայռի սակ է մտնում յեվ անհայտանում)*

Թոսուև

(Բեհրամին ձայն տալով)

Աֆերի՛ն, աֆերի՛ն:

Քեհրամ

Ի՞նչ կա:

Թոսուև

Ընկերդ շուռ տվեց վորսը մեկ նետով:

Քեհրամ

(Առաջանալով)

Վարպետութիւնն է դա քո կարծիքով:

Թոսուև

Գո կարծիքով վիչ:

Քեհրամ

Վիչ:

Սեյավուլ

(Չայնք)

Ա՛հ:

Քեհրամ

(Վազելով)

Աստ:

ԹՊՈՍՈՒՆ

Ընկերըդ վերք ստացավ:

Բեհրամ

(Մոտեցող Սեյավուսի բեվիճն Եայելով)

Վիրավորվեցիր, տեսնեմ, ի՞նչ յեղավ:

Սեյավուս

**Մեկը քաջ վորսկան այն աղջիկներից
Նետով սայրասուր վիրավորեց ինձ:**

Բեհրամ

Ասան հով, ավանդ:

Սեյավուս

(Աղջիկների հետ յեկող Ֆիրենկիզին ցույց տալով)

Առաջից յեկող այն փերին չքնադ:

Ֆիրենկիզ

(Մոտենալով յեվ սպանված մտալը Սեյավուսին յերկարացնելով)

**Վերցրու, քոնն ե այդ, թեև իղձս եր վաղ
Խնայել, չսպանել մարալն այդ ուրախ:**

Սեյավուս

Բավ ե ինձ քո այդ ընծան հոյակապ:

Ֆիրենկիզ

(Խուճապի մասնված ձայնով ընկերուհիներին)

Բերեք վիրակապ:

Սեյավուս

Չարժե հուզվել դրա համար:

Թոսուճ

(Վիրակապը տալով)

Ա՛ռ:

Ֆիրենկիզ

Բեր, լես փաթաթեմ:

Սեյավուս

Վոչինչ, յես կանեմ:

Ֆիրենկիզ

Բեր, դարման դնեմ:

(Իեղ դնելով փաթաթում ե)

Թոսուճ

(Ոգնելով յեվ իմաստալից տնոմ)

Մեր յերկրի աղջկերք

Տալիս ես թե վերք

Թե կապում արագ:

Սեյավուս

Նա թե հանդուգն ե, թե գթով առաս:

Ֆիրենկիզ

(Եվաղուն նայվածով)

Յես ուզում եյի վորսը վողջ բռնել,

Չը թողիր անել:

Մեյավուռ

*Մեղավոր եմ ավելի
Քան թե վորսկան քաջարի:*

Քեհրամ

(Ֆիրենցիզին՝ մի քիչ խիստ տոնով)

*Կոտանայիր դու հարմար պատասխան
Թե չլինելիր աղջիկ աննման:*

Մեյավուռ

Սեղճութունդ, բեհրամ, քո խոսքն ե մատնում:

Ֆիրենցիզ

(Քամիծաղելով)

Անգորները միշտ ուժեղ են ճառում:

Մեյավուռ

(Բեհրամին)

Շատ սուր պատասխան,

Յեվ հասկացողին

Արդեն բավական:

Թոսուռ

Եֆրասյաքն ահա վորոնում ե վորս:

Վնչ վոք չի մնացել սարայում այսոր:

Ֆիրենցիզ

Վորսի համար ե շքեղանքն այսքան,

Վնչ, Մեյավուռին նրանք դեմ յեկան:

Առաջին ընկերուհի

Այո, ճիշտ, իրավ:

Յերկուրդ ընկերուհի

Փիրանն ել յեկավ:

Ֆիրենցիզ

Դե, գնանք մենք ել դիտենք մի կողմից:

(Ուզում ե մի կողմ քաշել)

Փիրան

(Ներս ե մտնում)

Մեյավուռ, վորդի,

Յեկել ես բարի:

(Գրկում ե համբուրում, իսկ Բեհրամին ձեռք ե քալիս)

Ֆիրենցիզ

(Չարմացած)

Միթե Մեյավուռն ե:

Փիրան

(Թեվի վիրակապը տեսնելով)

Այդ ի՞նչ ե:

Մեյավուռ

Թեվըս քերծվել ե:

Թոսուռ

Մեր յերկրի աղջկերք:

Տալիս են թե վերք,

Թե կապում արագ:

Բեհրամ

Բան չե, մի կատակ:

Փիբան

(Պատանհներին Սեյավուսին և ցույց տալիս)

*Վողջ սարայը, տես,
Ընդունում ե՞ քեզ:*

Սեյավուս

*Շնորհակալ եմ:
Քիչ չե յեղել ձեր շնորհն ինձ համար.
Սեյավուսն արդյոք արժանի՞ ե հար:*

Փիբան

*Ի ուր սրտերը քեզ հարք են տածում,
Ջնգում ե անունդ Ալթայ լեռներում:*

(Մտնում և Եֆրասյաբը պալատականների հետ)

Փիբան

(Սեյավուսին)

Քեռիդ, Եֆրասյաբ, փառապանժ խազան¹⁾:

(Եֆրասյաբին)

Սեյավուս, վորդիդ, հայտնի զահրաման²⁾:

Եֆրասյաբ

(Սեյավուսին գրկում, համբուրում և)

Բարի ես յեկել,

1) Խազան—կալուր:
2) Ղահրաման—հերոս:

*Այսպիսիքին բերել
Բերկրություն անուշ,
Հերոս Սեյավուս:*

Քուրը

Յաշմ, բյուր յաշմ...

Եֆրասյաբ

(Իր տուշն յեղողներին)

*Բազեյի ձագը իմ քրոջ հահ
Թիթեոն հաղթության աչքում կը շողա:*

Սեյավուս

*Յեթե հորեցը փախի իր վորդին,
Մի բույն կը գտնի մոր գրկում ջերմին:*

Եֆրասյաբ

*Հայրենի ոջախ մեր Իրանը քեզ՝
Յեվ մայրական գիրկ յերկիրն արևկեզ,
Թե նայի հայրը խեթ աչքով վորդուն,
Բաց ե մոր գիրկը՝ հավիտյան հորդուն:*

Կերեվկեզ

*Ժողովուրդն անահ այս հայրենիքի,
Ձիերը վրնջուն, գետերը վարար,
Սպասում են քեզ ձագերը արծվի,
Որերը փառքի կարոտում քեզ հար:*

Վարազույր

ՅԵՐԿՐՈՐԴ ՊԱՏԿԵՐ

ՅԵՐԱՍՅԱՔԻ սարայում Թուրանական նաեակով գարդարված մի սրահ:

ԵՔՐԱՍՅԱՔ

Սեյավուռնն ապրի...

Միրահարվեցի

Յերեկ յես նրան,

Ռազմի գիտութեան

Ձևերին բոլոր

Նա տեղյակ ե խոր:

ՓԻՐԱՆ

Նրան իր գրկում քույրդ ե սնուցել,

Յեվ քաջ Ռուստամից մարզանք ե ուսել:

ԵՔՐԱՍՅԱՔ

Ինչքան հնար ե՝ շահի՞ր սիրտը նրա,

Հինգորն ապրի խոշ,¹⁾ անցյալը մոռնա:

ՓԻՐԱՆ

Թե Սեյավուռը Ֆիրենկիդի հետ

Միանա սիրով, կը միաձուլվեն

Յերկրները մեր յերկու առ հավեա:

1) Արևելյան տաացվածք ե սուտ «Հինգ որը» պարզապես կյանքն ե:

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

(Լսելով վերջին խոսքեր, հեզնանով)

Մտատանջութի՞ն...

Այո, շատ սիրուն:

ԵՔՐԱՍՅԱՔ

Տեսիլ ե իմ դատրիկին

Սեյավուռը թանկագին:

ՓԻՐԱՆ

(Ձեռնով մխսական ցան անելով)

Յերբեք:

ԵՔՐԱՍՅԱՔ

Ուրեմն դու նրանց միտքը իմացիր:

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

(Դառն յեվ հեզնական ծիծաղով)

Դեռևս շուտ ե, քիչ սպասեցեք

Քաջ Սեյավուռը մանուկ չե յերբեք,

Թե քաղաքական մի գործ չըլիներ

Ձեր լքի ոջախն, հայրենի տներ:

ԵՔՐԱՍՅԱՔ

Անտեղի կասկած...

Յեվ նախ և առաջ

Կասկածելը քո

Բնույթն ե յերկրորդ:

ՓԻՐԱՆ

Սխալվում ես դու, Սեյավուռը քաջ

Ամեն տեսակի խարդախությունից
Հեռու ե կանգնած:

(Փիրանը յեվ Եմրայաբբ գնում են)

Կերճիվեց

Տես, ինձնից առաջ ո՞վ ե ցանկանում
Գահը ժառանգել, վո՞չ նա իր որում
Չի կարող տեսնել գահը Թուրանում:

(Դուրս ե գնում)

Ֆիրենկիզը ներս ե մտնում բնկերուհիների հետ:

Առաջին բնկերուհի

Ո՛ր, Ֆիրենկիզ, Ֆիրենկիզ,

Ասո՛ւ, ի՞նչ ե լեղել քեզ

Վճր փոթորիկը հրկեզ

Հալածում ե, այրում քեզ:

Յերկրորդ բնկերուհի

Քո աչքերում կա ինչ վոր դառնություն,

Սեյավուշից ե տանջանքըդ հորդուն:

Ֆիրենկիզ

Նա մի աստղի պես կաթեց սրտիս մեջ,

Մի հրե ծաղիկ դրեց հոգուս մեջ-

Ուրից ինձանից համբերանք ու քուն

Բոցի ալիքներ փաթթեց իմ հոգուն,

Բաբախող սրտիս հասեք ոգնության,

Բացեք ցավերըս, պատմեցեք նրան:

Վո՞չ, մի բաց անեք, վո՞չ, ել չեմ ուզում,

Գուցե նա հիմա մեկին ե սիրում:

Առաջին բնկերուհի

Վո՞չ, դու ես նրա իղձերի փերին:

Յերկրորդ բնկերուհի

(Դեսպի դուռն ե նայում, բնկերուհուն)

Լավ ե մենք գնանք, լեկավ քաջարին:

Առաջին բնկերուհի

Վստահ լեղիր դու՛ առիթ այսպիսի
Ե՛լ ձեռք չի անցնի:

Ֆիրենկիզ

Ի՞նչ ասեմ, չեմ իմանում:

Յերկրորդ բնկերուհի

Քաջասրտություն...

(Վարագույրի յեսեվ են ֆազում)

Ֆիրենկիզ

(Ձեռքը նակասին, սփոթած)

Ոոսքերըս բոլոր մաքիցըս թռան:

Սեյավուշ

(Մտնում ե, սիրավառ)

Դու ես ... վերջապես աչքերս ժպտեցան:

Ֆիրենկիզ

Վերջըդ ի՞նչպես ե:

Սեյավուշ

Դեռ բոլորովին ապաքինած չե:

Ֆիրենցիից

(Նրա բեմին և նայում, յերկղիմի ծիծաղով)

Ո՞ւր ե, վո՛չ մի հետք:

Սեյավուց

*Սրտումս ե հետքը, աչքերից անտես,
Միշտ կսկծում ե, յերբ մենք, դու և յես,
Տեսնում ենք իրար: Մի անգամ տեսա
Քեզ վորսի դաշտում, կորցրրի ապա,
Յերբ աղջիկները մոտենում են ինձ,
Ի՞նչ ե պատճառը, դու փախչում ես միշտ:*

Ֆիրենցիից

(Նվաղուն նայվածով)

*Փախուստն ել, գիտցի՛ր, մի կերպ մեձեցման:
Նուրբ ճանապարհն ե սիրող աղջկան:*

Սեյավուց

Յեթե այդպես ե, յես եմ բախտավոր:

Ֆիրենցիից

Բախտավոր:

Սեյավուց

*Այո: Ինձ ասան, ծաղիկ հոտավետ,
Իու վորևե կապ ունե՞ս շահի հետ:*

Ֆիրենցիից

*Յես մի հյուր եմ լոկ այս սառը բնում,
Յեվ քոչելու եմ մոտ ժամանակում:*

Սեյավուց

Ո՞ւր, ասան, տեսնեմ:

Ֆիրենցիից

Յես ել չգիտեմ:

Սեյավուց

*Սա հանելուկ ե անըմբռնելի,
Յեթե մի կուունկ ճանապարհ ընկնի,
Բնից հեռանա թե մի աղափնի,
Նույն յերեկոյան մի բույն կը գտնի:*

Ֆիրենցիից

(Միծաղում ե, նեանկալից ձեկերով)

Կասկածելի ե այդ բույնն ինձ համար:

Սեյավուց

Սոսքերըդ այլ են և աչքերըդ՝ այլ:

(Ուզում ե ձեռքեր բանել)

Ֆիրենցիից

(Վարագույրի յեթի և քափում)

Կարծես գալիս են, տեսնվենք հետո:

Սեյավուց

(Այհերով հեծվում ե. հուզմունքով)

*Ձը հավանեցա ամեն գեղեցկի,
Շատերի վրեժին յես զո՞հ գնացի,
Զիմացա՝ մի որ հոգիս կը գերվի
Աչքերին բոցեղ հպարտ բազելի:*

Քայլելիս, կարծես, նազանք ե անուժ
Մով յերկինքներին շինջ ու անպատում,
Չարժեք ծնկի գալ նայվածքին շողուն:

(Մտնում են Եֆրայաբը, Փիրանը, Կեռիվեզը յեվ Թոսուերը)

Արժիվը գերվեց մի աղափուլց հեղ,
Գեղեցկուժամբ նրա ու սիրոփն հրկեզ:

Եֆրայաբ

Ինչ՞ուժ տխուր ես, ասան, իմ վորդի:

Սեյավուլ

Սարայի կյանքից արդեն հոգնեցի:

Փիրան

Բեռիդ ուզում ե քեզ ուրախ տեսնել,
Հենց այստեղ ել քեզ, վորդյանկ, պըսակել:

Սեյավուլ

Պագանն ամենքին թող հրամայի,
Իրավունք ունի,
Բայց Սեյավուլի հոգուն հրամայի,
Իրավունք չունի:

Կեռիվեզ

Գուցե Իրանում սիրում ե սեկին:

Սեյավուլ

Սերքեք:

Եֆրայաբ

(Թոսուեր)

Մեր Ֆիրենկիդին այստեղ կանչեցեք,
Յեթե հոժար ե, վաղն իսկ հարսանիք:

Փիրան

Բոլոր աղջկերանց աչքն ե Ֆիրենկիդ:

Սեյավուլ

Վնչ վոք չի տիրել դեռևս իմ սրտին,
Մի վորսորդ աղջիկ զաշտում յես տեսա,
Վոր մի նայվածքով դուժեց իմ հոգին,
Թեևս վրա ե հիշատակը նրա:

Եֆրայաբ

Մեր բոլոր աղջկերք թող ներկայանան:

Փիրան

(Ձեռով ցեան ե անում)

Դա լավ ե, խաղան:

Կեռիվեզ

(Մեկուսի)

Ահ, թե սիրածըն ե Ֆիրենկիդը,
Սարսափելի ե, կտարվեց իմ վիզը:

(Ներս են մտնում աղջիկներ)

Եֆրայաբ

(Սեյավուլին)

Վհր մեկն ե, ասան:

Սեյավուլ

(Ֆիրենկիզը ցույց տալով)

Ահա:

ԵՔրասյաբ

(Գոհունակությամբ)

Ֆիրենկիզ, դ՛հասար իմ:

Սեյավուլ

Կարծեցի հյուր ե նա այս սարայում:

ԵՔրասյաբ

Սխալմունքն ել մի դարդ ե անպատում:

Փիրան

Բուրբս ել հյուր ենք այս կյանքի բեմում:

ԵՔրասյաբ

(Ֆիրենկիզին)

Դհւ ել սիրտըդ բնց:

Ֆիրենկիզ

Իմ փոխանորդը դհւք եք անկասկած:

ԵՔրասյաբ

Ապրես, դու տվիր սիրուն պատասխան:

(Գրկում է, հետ վեզիրին)

Բախտ բերող են քո ձեռները, Փիրան,

Փոփոխիր սրանց կապերը բազկի,

Նշանդրեքն այսպես հիմա կատարվի:

Փիրան

(Սեյավուլի բեվի կայր հանելով անցկացնում է Ֆիրենկիզի բեվին
իսկ Ֆիրենկիզին՝ Սեյավուլին)

Ահա փարատվեց մշուշն ահարկու

Գրկեցին իրար աստղերը լերկու:

Կերեիվեզ

(Թոսունին, հինոս)

Վհչ, չի կարելի այս բանը անել,

Անիծյալ բուշնն այս պետք ե խորասկել:

Թոսուն

Միտքդ լի՛նչ ե, ասան:

Կերեիվեզ

Ժամանակը քեզ պատասխան կտա:

Փիրան

Ծափի արժանի ահա մի արարք:

ԵՔրասյաբ

Տալ Սեյավուլին խալաթներ ու թագ:

Սեյավուլ

Վհչ, պարզությունն ե ինձ հաճո ու թանկ,

Այնտեղ ունեյի յես խալաթ ու թագ,

Բուրբը թողի, բնությանս դուր չեկավ:

ԵՔրասյաբ

Յեվ միթե՞ թագը անիծված բան է:

Սեյավու՛ԼԵ

Նեղում ե վորպես մի շղթա վոսկե:

ԵՔրասյաբ

Մի բարձրը պաշտոն խնդրիր ինձանից:

Սեյավու՛ԼԵ

Վհչ, դուր չի գալիս պաշտոնը սրտիս:

Փիբան

Ռազմիկ լինելըն ավելի խոշ ե:

ԵՔրասյաբ

Չինի սահմանը ուղարկեմ յես քեզ,
Մի մեծ վիլայեթ ապստամբվել ե,
Յեվ խեղդըվում ե կարմիր արյան մեջ:

Սեյավու՛ԼԵ

Կարմիր արյան մեջ: Առանց պատճառի:

ԵՔրասյաբ

Վհչ վոք չի աւնում հրամանս հաշվի:

Սեյավու՛ԼԵ

(Հպարտ)

Ալիքն այդ արյան ամիս չի տևի:

Կերթվեզ

(Մեկուսի)

Քո դիակն այնտեղ հողում կը թաղվի:

Փիբան

(Ձեռը դնելով Սեյավու՛ճի ուսին)

Կը հանդեցնե մեր Սեյավու՛ղը
Այնտեղ բռնկած այդ խաժամուժը:

ԵՔրասյաբ

(Աղջկան ցայելով)

Ֆիրենկիդն արդյոք ի՞նչ ունի՞ ընդդեմ:

Ֆիրենկիզ

Յեթե յերկու սիրտ մեկ են բարախում,
Նրանց իղձերն ել մեկ են անդադրում:

ԵՔրասյաբ

Յեղեք միասին,
Իմ գույգ թանկագին:

(Գնում են)

Սուաջիճ վեզիր

Քո կարծիքն ի՞նչ ե:

Յերկրորդ վեզիր

Ժամանակի խնդիր ե:

Կերթվեզ

Ծափի արժանի մի նշանդրեք...
Վհչ, կարելի չե, սա մի գործ ե նենդ,
Բույնն այս անիծված պետք ե մենք քանդենք:

Վարագույր

ՉՈՐՐՈՐԴ Ա.ՐԱՐ

ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏԿԵՐ

Չինաստանի սահմանում բուրանական յեվ չինական ճաշակով գար-
դարված Վալիի սառայը

Վալի

(Խառնում է հաս բեխերը, մասները առաջ մորուսի մեջ մխրեցնելով
մտածում է, ներս մտնող գայլի աչեքով խորհրդականին)

Ի՞նչ կա, ի՞նչ չկա:

Խորհրդական

*Վողջ մնա Վալին, յերկրում ամենուր
Ուրախություն է այսոր ընդհանուր:*

Վալի

*Քո տաղանդը մեզ հայտնի է, քեզ պես
Չըկա խորամանկ պետական աղվես:*

Խորհրդական

*Վնչ, և մի կարծիք ժողովուրդը մեր
Համաձայն է մեզ,*

*Հպատակվում են հիմա բոլորն էլ
Սեյավուշին վես:*

*Ալթաչն ավազակ, գտնելով առիթ,
Ղեկավարում է*

*Դավաճաններին, ապստամբներին,
Իր հետ է տանում
Ավազակներին, իսկ մեմուրներին¹⁾
Բանտերն է նետում:*

Վալի

*Այդ իրավունքն ով տվել է լրբին:
Խորհրդական*

*Ապավինել է կայսերական զորայ՝ Գ.Մ.Ս
Սեյավուշն է նրան լրբացնել, այլ կերպ*

*Այդ հանդգնությամբ մեջտեղ չեք քրտակ
Ապստամբության ճնշող այս հիմարն*

*Ինչո՞ւ է կարդում մեզ հրավեր անկար:
(Իրյա քլուց գրված մտածամբ)*

Վալի

*Անուշ լեզվով նրան պետք է գրավել
Մի պատըրվակով կարծիքուն կախել:*

(Խորհրդական)

*Կախելը ճիշտ չէ, լավ է գիշեր մի
Անկողնում խեղդել անաղվուկ, դադտնի:*

(Նույն պահին զինված զինվորական պատճենյաներ ներս են բերում
վրա—գլուխը պատահում ապստամբ գյուղացիներին: Նրանց մեջ
կան յեվ յերկու կանայք: Միայն նրանց առաջից յեկող յեվ խիստ
նայվածով Յալքրըր, վար կանգնում է մի անկյունում, լավ է հագնված):

Վոսիկան

Յեկեք, շուտ:

(Յալքրն շոճիկից բռնելով փառում է)

Յեկ դո՛ւ:

¹⁾ Մեմուր—պետական պաշտոնատար:

Յալչըն
(Բարկայած)
Թոդ:
Վոսիկան
Կատաղածներ:
Սպասամբներ
Մենք կատղած չենք:
Վոսիկան
Ապա հիվ:
Սպասամբներ
(Պաեսոնյաները ցույց տալով)
Նրանք:
Վալի
(Կանանց ցույց տալով)
Սրանք ել են ապստամբ:
Յալչըն
Իրավամբ՝
Թավունի¹⁾ դիմաց բոլորս մեկ ենք:
Վալի
Թավուն:
Յալչըն
Թավունից ել վատ, թավունից ել մութ,
Մահից ավելի ահեղ ու անգութ:

1) Թավուն—ժանտախտ:

Վալի
Ի՞նչ է անունը այս աննամուխն:
Վոսիկան
Յալչըն, նոր հարսի նոր ամուսինը:
Վալի
Կարծիք է մնալ խենդն այս անշղթա:
Յալչըն
Վիչ թե ինձ, այլ քեզ սպրդում կարողացա՞ր:
Վալի
Մի խոսեցնեք, նետեցեք զնրան:
Յալչըն
Դու անխիղճ գաղան:
Վալի
Լեցրե՞ք:
Վոսիկան
Հեռո՞:
Վալի
Թոդ բարձրանան կախաղան այսոր:
Յալչըն
Ստոր:
(Վալիին)
Դու ել վաղը մեզ կանես թամաշա:

Վասիկան

(Հարվածում ե մտակով)

Յաշմ:

(Քոում ե նրանց)

Վալի

Նրա հետքը նախ կիրցրեք, դնա:
ապրչմա սլա մյամմալ յամն մ ընդամ
(Խորհրդականիմ)

Աչքերդ լցվեցին զփայլով, ինչ կա:
Ինչպիսիք անոցք քոք հարստն զքեզ:

Խորհրդական

մապր լցվեց մտքով կամ ըմտոյ յ Մ
Բավական սուր եմ կրկնեքքը, ավանդ:

Վասիկան ձրվսյմա յո՛ր

(Հարսի մոցեկալով)

Քո աչքերում կա բարկություն, ցասում,
Մինչև դու չընկնես հոմար իմ գրկում,
Մարդըդ կը մնա կարոտ քեզ՝ բանտում:

Հարսը

Իմ հարսի քողը վնչ թե դու, այլ նա,
Յալընը միայն պետք ե, վոր բանա:

Վալի

(Թեվից բռնելով)

Մոտ արի:

Հարսը

(Յես հազվելով յեվ նողկանով)

Զգվելի:

Խորհրդական

Կուսությունն ամեն մի նորեկ հարսի,
Բալաս, բաժինն ե ամեն մի բեսի,
Քեզ համարդ քեզ յեվ կը զգե՞նք
Թե լավ մտածես—չես արհամարհի:

(Խորհրդական)

Որենք ե մի վաճառք քեզ յեվ կը զգե՞նք
Հարազատներին յոյն միտքով սգի:
Նազոս քաշեցի ամբողջ մի գիշեր,
Մի մեղծիքս վերջոց կը վրնի ավեր:

Հարսը

մն ռմբամասաբառա եւլ իոն նորին ձ: գրգորարաի նոմս մ դա՛

Միբաս իմ բողո՛ր խրհիթներին
Հաճոյասփյուն մի կրսիկ չե,
Իմ սերս ամեն մի շվաքի
Շողողացող մի արև չե:
Ծիծաղելի իմ կույր բախտից
Հանգած-մարած ահ մնաց ինձ,
Մի փոթորիկ գոռ բարձրացավ,
Կյանքըս յեղավ փքաչըրավ:

(Լաց ե լինում)

Վալի

Ուզում ես ժպտա, կամ լաց յեղիր դու,

Մինչև չլինես կրքիս անձնատուր,
Ձեք ազատվելու իմ ճանկից անեղ
Վնչ դու, վնչ ել քո նշանածն ջահել:

Հարսք

(Խիս)

Անկարելի է այդ, դու չես տեսնի,
Իմ պատիվը չե մի գար? ցնցոտի:

Վալի

(Գոռալով)

Այս լրբությունը ել բավական է:
(Խորհրդակցանից)

Բնց վարագույրը ու ցույց տնւր սրան
Տեսնելով, գուցե, քիչ խելք գա վրան:

(Վայ ե անում վարագույր: Հեռվում ծով յե՛վ առագաստավեք, մի կողմ յեռներ, օտս մոտիկ կախաղանի վրա, յեքսը դեպի մյուս կողմը օւռն օված, սպիտակ օպայիկ հագած մի դիակ)

Հարսք

(Իր նշանածը կարծելով)

Դա Յալչ՞ընն է, մհ, Յալչը՞ն...

Ի՞նչ սարսափ է: Առանց քեզ

Անեծք կյանքին այս դառըն:

(Ուժարափ յնկնում է)

Վոսթիկան

Նշանածըդ չե, վնչ, սխալվում ես,

Նա հեծեծում է մութ բանտում անտես:

Վալի

Խեղճը ... Ահա վերջացավ:

Մի ակնթարթ ... ու հանգավ:

(Գիակի վրա մի ծածկոց են գցում, դրսից լսվում են անհեղու ձայներ)

Ա. Ձայն — Ո՞ւր է, ասացեք, գողերի մեծը:

Բ. Ձայն — Բավ է, չենք տանի մենք նրա պեսը:

Գ. Ձայն — Վորտեղ է թագնվել այդ լրբը սրիկան:

Դ. Ձայն — Թող գա հրապարակ, ցույց տանք մենք նրան:

Վալի

Ովքեր են դրանք:

Խորհրդական

Թշվառներ անասնձ...

Ուզում են լուծել քեզանից վրեժ:

Վալի

Ի՞նչ ոգուտ կա այս կատաղածությունից,

Խելագարվել է ամբողջ այդ պիղծ:

(Աղմուկով ներս են բափվում բուրանական յե՛վ չինական սարագով մի խումբ ապստամբներ: Պարզ հագնված Սեյվալուն ու Բեհրամը մի կողմն են կանգնած: Առաջ է գալիս բխաղեմ Արայը)

Արայ

Այն դավաճանը այստեղ է ահա:

Ապստամբներ

Այս հայրենիքին թշնամի է նա:

Արայ

Պետք է վոր գտնի պատիժը խսկույն:

Վալի

Ո՞վ բաց թողեց քեզ:

Ֆալսքն

Ի՞նչ, խաղալիք ես կարծում, դհւ, ախմախ,
Չայրույթով յելած հորձանքն այս անվախ:

Վալի

Ապստամբութիւնն մեր պետութեան դեմ,
Լռի՛ր, ասում եմ:

Ֆալսքն

Վայրենութեանը քո մեզ ծանոթ ե:

Արթայ

(Չայրացած, նրա դիմացն անցնելով)

Տուն քանդեցիք արդարութեան ասելով,
Գալ մատուցիք ժողովրդի արյունով,
Ազգավի պես դիակներին թառեցիք,
Արդարութեան որբնքներից խույս տալով,
Ժողովրդի նամուսը սին կարծեցիք:
Քաջած շնչները հառաչ են թռնոտ,
Մանուկներ նոթի լոկ ուտում են խոտ:
Ա՞յս արդարութեամբ ես հպարտանում:
Սա պետութեան չե—խայտառակ, անլուր,
Չազիր, քստմնելի, ամոթ անպատում:

Վալի

Չի անպատվել ինձ դեռ վո՛ր վո՛ք այսպես,
Գիտցիր սահմանըդ, դու ի՞նչ ես, ձվ ես:

Արթայ

Խավարը ճեղքող մի կայծակ եմ յես,
Թշվառի կամքի յես ճնշող նշում վես:

Վալի

(Գլուխը օտմելով, դառն ծիծաղում է)

Հա՛, հա՛, Ալթայն ես, համբավող գիտեմ,
Քո ուժը մեծ ե, հզո՞ր ու վսե՛մ:

(Ժողովուրդը ցայց օալով)

Ափսո՞ս, ո՞, ափսո՞ս այս հիմարներին,
Բոլորն ապստամբ ու դավաճան սին:

Սեյավուց

Այս անունները միայն վայել են
Քեզ պես Վալիին:

Վալի

Տես ձեւ դեմ, ասա՛, ապստամբեցի:

Սեյավուց

Ամեն բանի—
Իբրավունքի,
Արդարութեան
Ու մարդկութեան,
Պատվի, խղճի,
Ու անձնական
Արժանիքի:

Վալի

Ընկերացել ես դու այս գողերին,

Ուզում ես կոտրել ինձ, մեծ Սարգարին:
Թուրքն ու մոնղոլը, նույնիսկ չինացին՝
Շփացած, քեզ հետ դաշինք կնքեցին,
Այն փուճ չինացին, դեռ յերեկ գերի,
Մեզ դեմ ատամ ե կրճտում հիմի:

Ալթայ

Բոլորն ել նոթի, բոլորն ել թշվառ,
Լինի թուրք թե չին, կամ այլ մի չվառ:

Սեյավուժ

(Իսան ծիծաղով)

Ձեր նայվածքը աղվեսի
Ատելու թյամբ վորքան լի:

Վալի

(Ջղայնացած)

Բո հերոսությամբ մի հպարտանա,
Ահեղ կը կլինի պատիժըդ հիմա:

Սեյավուժ

Փակիբ բերանըդ, անարգ դու ճճն:
(Ապսամբներին)

Կապեցեք ձեռքը, կտրեցեք լեզուն:

(Ապսամբներ բանդում են Յալլընի յեվ բնկերների օղբաները յեվ կապում են Վալիին ու Խորհրդականին)

Ջիճացի

Արդարություն գոռացող անարգարի վախճանը:

Յալլըն

(Յույց օտով կախադամը Վալիին)

Շատ ստորացավ այս դավաճանը,
Վեր բարձրացնենք—դեպ կախադանը:

Սեյավուժ

Ջգուլը, թե նրան կախենք այդ սյունից
Կը թունավորվեն ազոաջները պիղծ
Նրա դիակից:
Նրան վայել ե յերկաթյա վանդակ,
Ամեն մի անցորդ առնի որինակ:

Ջիճացի

Ալթայ, այս յերկրին նոր հոգի տվիր,
Փշրեցիր բռնության արձանը զաղիր:

Յալլըն

Փճոք քեզ, հնդար փառք քեզ ծնող ցեղին:
Փճոք քո սնուցած մեծ զգացումին:

Ալթայ

Դուք շատ տնքացիք շղթաների տակ
(Յույց օտով Վալիին)

Նույն հաճույքից սն թող առնի ճաշակ:
Լեռներին այս վեհ, դաշտերին անդորր
Ձի կարող յերբեք վնչ մի սինլբոր
Դավաճան լինել այս իսկ որվանից,
Արդեն լուել են կույր բույները պիղծ:
Սրանից հետո հայրենիքը մեր

Եւ չեն կոխտտի ծույլ ու հարբածներ:
Վիշ, յերջանկութեան շփացած փերին
Ե՛ւ չի ծիծաղի գորշ սարուկներին:
Յեղեք բռնութեան դեմ հպարտ, հանդուգն,
Նրան դուր կգա, մի՛ մոռանաք դուք,
Ճակատը բարձրը, բազուկը անգուլթ:

Վարագույր

ՅԵՐԿՐՈՐԴ ՊԱՏԿԵՐ

Նույն բեմը: Իրիկվա դեմ: Յեսեփի վարագույրները բաց են: Կախա-
դանի վրա խոտը լապտեր է կախված: Գրուում պարում են խելանեղ
ուրախությամբ լավ հագնված թուրանցի, մոնղոլ, չինացի աղջիկներ
յեզ յերեսասարդներ: Ֆիրենկիզը դիտում է նաժիտների հետ միասին
բաց պատահանից:

Սեյավուլ

(Ներս մտնելով)

Աչքդ լի՛ւյս:

Ֆիրենկիզ

Ի՞նչ կա, Սեյավի՛ւշ:

Սեյավուլ

Հորեղբայրդ ահա:

Քիրենկիզ

Կերչիվե՛զը,

(Դեպի դուռն առաջանալով, ներս մտնող Կերչիվեզին)

Գալուստրդ բարի:

Կերչիվեզ

(Գրկելով յեզ նակից համբուրելով)

Ֆիրենկի՛զ:

Ֆիրենկիգ

Հայրս մեզ ինչո՞ւ
Չեղավ այցելու:

Կերփվեգ

Նա չե՞ր իմանում, վոր տոն է այսոր,
Նա չե՞կավ, բայց դուք կերթաք նրա մոտ:
(Չորս կողմը նայելով)

Ի՞նչ չքնաղ տեսիլ, ի՞նչ ծով է անդորր:

Սեյավուե

Մի յերկիր առանց ծովի մի վանդակ,
Բանտ առանց ողի, խուչ ու դժնդակ:

Կիրփվեգ

Տես սղամարդիկ և հարսներ չքնաղ
Խնդում, ծիծաղում, պարում են ուրախ:

Սեյավուե

Փառապանծ մի որ
Ու տոն բախտավոր:

Ֆիրենկիգ

Ժողովրդի տոն, ազատության որ:

Բեհրամ

Մի տարի առաջ դժբախտ այս յերկրում,
Խառնակություն եր, ապստամբություն:

(Սեյավուեին ցույց տալով)

Նա սպեց յերկրին նոր վոզի, ավյուն:

Կերփվեգ

Հսեցի համբավդ բոլոր վայրերում,
Հաղթությանդ յերգը բոլորն են յերգում:
Ուզում եմ լսել, յեթե հնար,
Քո իսկ բերանից պատմությունն արդար:

Սեյավուե

Այս հայրենիքը յերբ յես նոր յեկա,
Ապստամբություն եր ու սով ազան,
Պատժեցինք արդեն բոլոր դավաճան
Պաշտոնյաներին, վերջ խառնակության:
Գյուղերը, ասես, նոր կյանք ստացան:
Այս բանը տեսնող հարևանը չին
Խուճաբ-խուճաբ մեզ յեկան, յեկանք միասին:

Կերփվեգ

Ապրես, իմ ազիգ, վարպետություն մեծ,
Վողջ մնաս, հազար ապրես ու փառք քեզ:

(Ձեռք սեղմելով, կասկածի նայվածքով)

Գեռք չե վստահել չին ժողովրդին,
Խարդախ են նրանք, խորամանկ նրբին:

Սեյավուե

Վհչ, սխալվում ես, բոլորն ել փախած
Չինու խազանից
Գյուղացիներ են չքավոր, սոված:

Կերփվեգ

Խարդախություն է, դու ինձ հավասան,

Նրանք ոտար են մեզ, մի մոռանա.
Ամեն կատղածին
Մի հավասարացրո՛ւ
Ամեն թուրանցու:

Սեյավուօ

(տիսս յեվ խոխոս)

Դեմ եմ հողեին:

Այդ գաղափարին:

Կերօիվեզ

Զգուշ յեղեր դու, քաջըդ Սեյավուօ,
Քեզ կը հոշոտեն նրանք վաղ կամ ուշ:

(Աղջիկները կերակուր յեվ զինի են բերում: Նույն պահին դրսից
յավում և աղմուկ)

Յալչըն

Ե՛լ բավական ե, թո՛ղ տրվի պատիժ
Այդ գողին անխիղճ:

Ալթայ

Լիրբ դավաճանը ուր ել վոր փախչի,
Փրկություն չունի:

(Ալթայը յեվ Յալչընը, ժողովրդի հետ միասին, իրենց բռնոսած Վալիի
յեվ Խոհրդականին բերում են ներս)

Սեյավուօ

Ի՞նչ և պատահել:

Ալթայ

Արարածներն այս ստոր

Փորձել են փախչել:

Յալչըն

(Վերեվից վար Վալիին նայելով)

Թշվառական, սինլքոր:

Սեյավուօ

Կացեք:

Ալթայ

Պետք է կախ տալ այս դավաճաններին:

Ժողովուրդը

— Կախեցեք...

— Կախեցեք...

Ալթայ

(Վալիին)

Դե՛ւ, կատաղած շուն:

Վալի

(Սեյավուօի վոսներն ընկնելով)

Ինձ բավական ե մի տարի պատիժ,
Մի լինիք անխիղճ:

Սեյավուօ

Յերբեք:

Կերօիվեզ

Նրանց լինձ բաշխիր, քաջըդ Սեյավուօ:

Սեյավուօ

Ներված անգութը ստանում ե ուժ,

Յեզ վորում է նա շիրիմ խորախոր
Թշվառի համար արդեն վիրավոր:

Կերթվեզ

(ՍեյավուսիՅ)

Նրանց պատիժը մեզ հանձնարարիր:

Ֆիրենկիզ

Հորեղբորս խոսքը գետին մի գցիր:

Սեյավուս

Թե մի վիրավոր վրիժառու ո՞ճ

Հանկարծ մնա վողջ...

Յալչըն

Վհչ, չի կարելի:

Սյրայ

(Յալչընին)

Կապեցեք թևերն այս կատղածների:

Կերթվեզ

Վաղը խագանին կը ներկայանան,
Անլուր, անխնայ պատիժ կստանան,
Որենքի առաջ խաբ ու խայտառակ:

Սյրայ

Վհչ, մի հավատաք:

Ֆիրենկիզ

(Սեյավուսին)

Ալթային լոեցրճէ:

Սեյավուս

Հայդե:

Յալչըն

Սագանն ել նրանց թայն է, իմացեք:

Սյրայ

Սեյավուզն ել է սերունդն հարազատ
Սագանի, շահի, ինքը պալազատ,
Գործածում է նա ամեն մի մարդու
Առանձին լեզու:

(Գնում են)

Կերթվեզ

(Սեյավուսի ձեռք սեղմելով)

Ինձ չմերժեցիր խալխի մեջ, կեցցե՛ս,
Այդ դավաճանին վողջ չեմ թողնի յես:
(Նածիսները լցնում են բաժակները)

Ֆիրենկիզ

(Իր լցած մեծ բաժակը օալիս է Կերթվեզին)
Հոգնած եք, ըմպեք գինուց անապակ:

Սեյավուս

(Նածիսին)

Մեր է, կանչիր դա չին պատվիրակը:

Սուաջին Գաժիս

(Դեպի դուռը նայելով)

Յեկան:

Մեյավուօ

Համեցեք:

(Լավ հագնված Գոսակը ու Բեհրամը միասին մտնում են յեւ Եսոսւմ)

Ֆիրենկիկ

(Կերօվեզին Գոսակին ե ծանոթացնում)

Մեր հորեղբայրն ահա:

Գոսակ

(Կերօվեզին)

Գոհացրեց մեզ

Ձեր գալուստն այսպես:

Մեյավուօ

(Բաժակը բարձրացնելով)

Կերշիվեզը կեցցե:

Բեհրամ

(Եմելով)

Կեցցե, բլուր կեցցե:

Կերօվեզ

Շնորհակալ եմ:

(Պարուհին Եսոս ե մտնում)

Այս հիվ ե:

Ֆիրենկիկ

(Ծիծաղելով)

Նազանք մի հրե:

Գոսակ

**Անզույգ մարգարիտ մեր սարայում չին,
Թե պարող ե թե յերգիչ առաջին:**

Կերօվեզ

(Ֆիրենկիզին Եսելով)

Մեր խինդին խառնվի թող նոր խնդուլթյուն:

Ֆիրենկիկ

(Պարուհուն)

Բնածը զարթնի ճայնովդ ճովողուն:

(Կերօվեզը դարձյալ խմում ե)

Պարուհի

(Թե յերգում ե՝ թե պարում)

**Իմ մայրն ինձ ծնեց մի մութ աշխարհում,
Յերբ դեն ու աստվածն եյին համբուրվում:**

Այն որից ի վեր իմ սև աչքերում

Կա պչրանք արբշիռ ու ժպիտ շողուն:

Յերբ լաց եմ լինում, դեմքս ե ծիծաղուն,

Յերբ ծիծաղում եմ՝ լաց կա իմ հոգում:

Ուզում եմ բոլոր սրտերը արբուն

Լցվեն իմ սիրով, լինեն ակաղճուն:

Յար չեմ ուզում, այլ գերի սողոսկուն:

Պարուհին հեռանում ե: Կերօվեզը խորը հառաչում ե:

Մեյավուօ

Ինչո՞ւ ես այդպես հառաչում, ինչո՞ւ:

Կերօիվեզ

Դահիճին հարցրու:

(Ձեռք պինդ խփելով սեղանին)

Վնչ, վնչ, այդ դեմ ե իմ ազնիվ խղճին:

Սեյավուօ

Ի՞նչ յեղավ, ի՞նչ խիղճ:

Կերօիվեզ

Վոչինչ...

Սեյավուօ

Ո՞ւմ դեմ ե ուղղված ցասուունն այդ հիմար:

Ֆիրենկիզ

Վալլի՛ք համար:

Կերօիվեզ

Մի հարցնեք թե ում:

Սեյավուօ

Ինչո՞ւ:

Կերօիվեզ

Մի սին արարած Վալլին նրա մոտ:

Սեյավուօ

Ո՞վ ե ... Ավելի՛ մի մարդ արհավրոտ:

Կերօիվեզ

Ձեռք քաշի՛ր:

Բոցի ալիքներ ուղեղս են այրում

Վոչինչ չի մարի զայրույթն իմ յեռուն:

Սեյավուօ

Հողնած եք, պառկեք և հանգստացեք:

Կերօիվեզ

(Թեվերը ցանում ե Սեյավուօի վզին)

Վնչ վոք չիմացավ, ափսոս, քո արժեքն:

Սեյավուօր յեվ Կերօիվեզը գնում եմ կողփի սեճ ակը:

Ֆիրենկիզ

(Բեհրամին)

Միծաղելի վիճակում

Նա միշտ ե լինում,

Յերբ մի բաժակ խմի նա

Ահազանգ կտա:

Բեհրամ

Վնչ, այս հուզմունքը առանց հիմքի չե:

(Բոլորը դուրս եմ գնում, մնում եմ Քոսակն ու պարուհին)

Քոսակ

(Անձկազին մոտենում ե պարուհուն)

Փամանակն ե, տո՛ւր

Թույնը մահացու:

Պարուհի

Կորցրել եմ ճամբին:

Քոսակ

Սուտ ես խոսում, սին:

Պարուհի

(Գրպաններ ցույց օտով)

Չկա, հավատած:

Քոսակ

Դուքս հանիք թուշնը ու փախուստ մի տա:

(Խուզարկում է գրպաններ յեկ կոկորդից բռնում: Նույն պահին դրան արանից յերեվում է միտենկիզը յեկ լսում)

Պարուհի

(Փարսաված մի թուղթ է օտխ)

Ա՛ռ, Սյուզարբեյի այս խարդախությամբ

Դնւ ել կը կորչես, չես ել իրավամբ:

Քոսակ

(Թուղթը բանալով, ծիծաղում է)

Սա մի թուշն է նախ՝ խնդացնում է,

Խնդացնում է ու սպանում է:

Սա Սեյալուշի գինու գաղն է ջինջ,

Մեզանից նրան չերկար, քաղցըր նինջ:

Պարուհի

(Հուզված)

Բոլորը նա է—Սյուզարբեն խարված...

Քոսակ

(Ուշագնաց լինելու մոտ պարուհուն քեկից բռնելով ուզում է սենյակից դուրս հանել)

Յեկ, բավ է, լուռ կնց:

Պարուհի

(Թունավոր բաժակն առնելով գեթին է խփո.մ)
Դազադն այս թունոտ պետք է փշրվի:

Քոսակ

(Բարկուրյամբ)

Սիրահարվեցի՛ր դու Սեյալուշին:

Պարուհի

Դու թնչ ես. ահա

Մի կոճղ անզգա:

Քոսակ

(Գրպանից մի փոքր դառայն հանելով)

Տես, այս դաշուշնը

Ավելի հատու

Գործիք է սահու,

Քան թե այն թուշնը:

Պարուհի

(Ձեռից դառայնը խլելով)

Դու սնուցվել ես գազանի կաթով:

Քոսակ

(ձգնում է դառայնը խլել)

Տուր դաշուշնն ինձ, թնղ:

Պարուհի

Խղճուկ դու տխմար,

Այդպես հերոսին պատճառել զնաս,

Չգուշը կնց, ահաս:

Քոսակ

Տհւր, ասում եմ քեզ...

(Ուզում ե դառնայն խելի)

Պարուհի

Վեչ:

(Նեհելով դառնայն յեթ)

Քոսակ

(Աղջկան բռնելով փորձում ե խեղդել)

Տհւր:

Պարուհի

(Սուր նշով)

Թհդ, Թհդ...

Քոսակ

Տուր դաշույնը ինձ:

Ֆիրենցիկ

(Վերցնելով դառնայն գեցնից՝ խում ե Քոսակի կուրծք)

Ահա դաշույնը, պիղծ:

Քոսակ

(Ընկնում ե)

Թեկուզ լես մեռնեմ ձեզ չկա փրկանք:

Ֆիրենցիկ

Լռի՛ր, դու անարգ:

Սեյավուս

(Մտնում ե ներքինների հետ միասին)

Իհնչ ե պատահել:

Ֆիրենցիկ

Սա անխիղճ մարդ ե

Յեվ Չինից յեկած պատվիրակ ել չե...

Պարուհի

Նրան ուղարկեց Սյուզարեն հիմար

Քո կյանքի համար:

Սեյավուս

Առանց կասկածի

Կա պատճառ գաղտնի:

Պարուհի

(Յույց արով)

Թունավորված եմ, պիտի զգույշ լինել:

Դա՞ն ել, դաշույնն ել:

Ֆիրենցիկ

Յերբ ուզում եր խանգարել

Քո կյանքն ուրախ, անարգել:

Ֆիրենցիկից ստացավ

Վարձատրությունը անբավ:

Սեյավուս

(Պարուհուն դիտելով)

Այս աղջիկն ել անկասկած

Նրա ընկերն անձնուրաց:

Պարուհի

Մեղսակցությունը, սակայն, չհանգեց
Անարգ, մահացու վախճանին նսեմ,
Մենք յեկեկ ելինք սպանելու քեզ,
Միտքս ինչո՞ւ հանկարծ փոխվեց, չզխտեմ:

Սեյավուօ

Ասան ինձ, ինչո՞ւ:

Պարուհի

Յերբեք մի հարցնեք, կորցրել եմ իմ չուն,
Նոր վերքեր մի տաք տանջվող իմ հոգուն:
Յես սարայներին ծախվեցի մանկուց
Նետվեցի դես դեն նման քամուն փուռ,
Վրեժի ճամբին քեզնից գերվեցա,
Բայց թշվառներից ոգնական դա՛ս:

(Մեռելը ցույց տալով)

Այս ստորը քեզ ուղում եր խփել
Յես յեղա արգել:

Բեհրամ

Կեցցես:

Ֆիրեհկիզ

Աղջիկը չկար թե չհասնելի լես:

(Պարուհուն գրկում, համբուրում է)

Ամբողջ իմ հոգով յես սիրեցի քեզ:

(Նածիսներին)

Տարեք, հանգստանա, տառապեց նա շատ,

Նա շողեց բախտը մեր մշուշապատ:

(Պարուհուն տանում են)

Սեյավուօ

(Մշտպասողներին)

Այս լեշն ել տարեք:

(Վերցնում են)

Ի՞նչ սարսափ ... Յեթե

Վրեժն ու դավեր արար աշխարհի,

Ի ուր կրքերը լինեյին հղի՝

Կծնվեր աղետ, անունը—Մյուղարե:

Կերիվեզ

(տար ասի փառելով)

Իսկապես շատ վատ բախտ ես ունեցել,

Զգիտեմ վճիռ որը աշխարհ ես յեկել,

Այն ժամի՞ն, յերբ մուժն ու լույսը իրար

Սառնըվում են ու մղում են պայծար:

Միայն Մյուղարեն ճամբից չի շեղվել,

Եֆրասլաբն ել—ավելի անեղ:

Սեյավուօ

Ի՞նչ եմ արել յես նրան

Մի հանելուկ, զարմանք բան:

Կերիվեզ

Ասում ե՛՛ աչք ե տնկել

Թագիս, գահիս ու ինձ ել:

Ֆիրեհկիզ

Սեյավուօ:

Պարուհի

Մեղսակցությունը, սակայն, չհանգեց
Անարգ, մահացու վախճանին նսեմ,
Մենք յեկել ելինք սպանելու քեզ,
Միտքս ինչձև հանկարծ փոխվեց, չգիտեմ:

Սեյավուօ

Ասան ինձ, ինչձև:

Պարուհի

Յերբեք մի հարցնեք, կորցրել եմ իմ չուն,
Նոր վերքեր մի տաք տանջվող իմ հոգուն:
Յես սարայներին ծախվեցի մանկուց
Նեավեցի դես դեն նման քամուն փուռ,
Վրեժի ճամբին քեզնից գերվեցա,
Բայց թշվառներից ոգնական գտա:

(Մեռելը ցույց տալով)

Այս ստորը քեզ ուզում եր խփել
Յես յեղա արգել:

Բեհրամ

Կեցցեա:

Ֆիբեցկիզ

Աղջիկը չկար թե չհասնելի յես:

(Պարուհուն գրկում, համբուրում է)

Ամբողջ իմ հոգով յես սիրեցի քեզ:

(Նամիսներին)

Տարեք, հանգստանա, տառապեց նա շատ,

Նմ շողեց բախտը մեր մշուշապատ:

(Պարուհուն տանում են)

Սեյավուօ

(Շրջապատողներին)

Այս լեշն ել տարեք:

(Վերցնում են)

Ի՞նչ սարսափ ... Յեթե

Վրեժն ու դավեր արար աշխարհի,

Բոլոր կրքերը լինեյին հղի՝

Կծնվեր աղետ, անունը—Սյուդաբե:

Կեբիվեզ

(Խոր ախ ֆաշլով)

Իսկապես շատ վատ բախտ ես ունեցել,

Չգիտեմ վճիռ որը աշխարհ ես յեկել,

Այն ժամի՛ն, յերբ մութն ու լույսը իրար

Խառնըվում են ու մղում են պայքար:

Միայն Սյուդաբեն ճամբից չի շեղվել,

Եֆրասյաբն ել—ավելի անեղ:

Սեյավուօ

Ի՞նչ եմ արել յես նրան

Մի հանելուկ, զարմանք բան:

Կեբիվեզ

Ասում ե՛ աչք ե տնկել

Թագիս, զահիս ու ինձ ել:

Ֆիբեցկիզ

Սեյավուօյը:

Կերօրիվեց

Քո աչքի լույսը:

Սեյավուօ

Պիղծ գրպարաություն:

Կերօրիվեց

*Ասում ե՛ նա դեմ ե գնում
Որենքներին, վոր կան հնում:*

Սեյավուօ

Վար որենքներին:

Կերօրիվեց

Ո՞վ ե իմանում:

Սեյավուօ

Անորեն ուղին յերբեք չենք ծովում:

Կերօրիվեց

*Այս կասկածը քեզ թող չի խռովի,
Սեյավուչում չկա վնչ մի հետք դավի:
(Մյուս սենյակն ե գնում)*

Սեյավուօ

*Մինչև չգնամ եֆրասյաբի մոտ
Զի վերանա այս սազրանքն անամոթ:*

Ֆիրեցկիզ

*Զգուչը, յեթե նա մի քիչ կասկածի,
Վնչ թե միայն քեզ, չի խնայի վոչ վոքի:*

Սեյավուօ

*Յես չեմ հանդուրժում գրպարտանքն այս ցած,
Փոքր արատն իսկ ինձ մահ ե ամոթխած:*

(Զղայնացած յեվ հուզված)

*Ո՞ւմ հավատամ յես: Աշխարհը՝ վոսոխ
Ինձ դեմ տածում ե ատելություն, վոխ
Իրանը դավի, նենգության ոջախ,
Թուրանը ահի մի գիրկ ե, ավանդ:
Յեթե Չին գնամ—ավելի անգութ,
Զե՛ վոր վորդերը սարայների մութ
Զեն ապրում յերբեք առանց արյունի:
Ո՞, անեծք նրանց, ել չեմ հարմարվի
Աղամանդաշող թագերին արնոտ:*

Վարագույր

Հ Ի Ն Գ Ե Ր Ո Ր Գ Ա Ր Ա Ր

Լեռան ստորոտում մի դառ: Սարված են 2—3 վրաններ: Իրիկ-
նադեմ: Անկամած ող: Չորս կողմում ժայռեր: Վրանի առաջ են
կանգնած Վալիկ, խորհրդակաճը յեվ Քոստուրը զինվորական համա-
զգեստով, գրույց են անում: Մի քանի զինվորներ պահակ են կանգ-
նած, մի քանիսը յերթեվելում են չորս կողմը սնուզելով:

Վալի

(Քիկնոս քայլերով յերթեվելում է)

Ո՛ր, Սեյավուշ քաջդ անխիղճ,
Ի՞նչ կարծեսիր արդյոք ինձ:
Մի որ յերկաթյա բազուկները հաղթ
Քեզ կտոր-կտոր կանեն, դիտապաստ:

Խորհրդակաճ

Թե Կերշիվեզը չլիներ մեր առաջ
Առանց կասկածի մենք կորած էյինք,
Յեվ մյուս աշխարհում խնճուղքի նստած:

Վալի

Հավատան, քանի վողջ ե վաթանի
Այս դավաճանը,
Չի մարի լերբեք մեր Եֆրասյաբի
Վոխավառ ջահը:

Խորհրդակաճ

Ասում են՝ վախից
Փախել ե արդեն
Չինաստան դրկից:

Քոստուր

Բոլորը սուտ ե:

Վալի

Վե՛չ, նա վախկոտ չե:

Խորհրդակաճ

Բայց նենդամիտ ե:

Քոստուր

(Մեկուսի)

Բոլոր այս սուտը, խարդախութունը
Սարքում ե միայն փուճ Կերշիվեզը:
(Նրանց)

Վե՛չ, դավաճան չե մեր Սեյավուշը:

Խորհրդակաճ

Ստրուկ սատանա:

Վալի

(Չինվորներին)

Հակեցեք ճամբան, մոլորվածը այն
Ուր ել վոր լինի՝ այստեղից միայն
Պետք ե վոր անցնի, շուրջ կալեք նրան:

Խորհրդակցան

Թեկուզ բարձրանա

Ամպերի վրա՝

Փրկություն չկա:

(3—4 զինվորի հետ հեռանում է)

Թոսուճ

(Մեկուսի)

Ի՞նչ հետաքրքրական,

Յերբ աղվեսները արշավ են գործում

Առյուծի վրա:

(Նույն պահին վորոս, փայլասակում են կայծակներ)

Վալի

Խրխնջում են շանթերը,

Սուր են քաշում ամպերը,

Թագավորութան մեջ յերկինքների

Կոխվ կա արգյոք, խրամխ ամենի:

Ռյուբաբե

(Ինքը ծպտված, իսկ սպասյակը վաճառականի տարագ հագած՝ մտնում են: Իտոն հիշով)

Ա՛խ, աման...

Թոսուճ

Ի՞նչ է յեղել, կնոջ:

Ռյուբաբե

Արար աշխարհը սարսափ է պատած,

Մենք ճամբորդներ ենք այստեղ մոլորված,

Չենք կարող անցնել ճամբան անվնաս:

Սպասյակ

Ո՛ւր ենք գտնվում,

Այս ճամբաները մեզ ո՛ւր են տանում:

Թոսուճ

Այս ճանապարհը Չինաստան դեպի,

Այս ել—յերկիրը մեծ եֆրասյաքի:

(Շեվոր: Կեթիվեզը ներս է մտնում մի քանի մարտիկների հետ)

Ռյուբաբե

Ո՞վ է յեկողը:

Թոսուճ

Կերշիվեզը:

(Ընկերներից)

Պատրանստ, բարև մո:

(Գառում են տերը ի նոսր հարգանքի)

Սպասյակ

(Խոնարհելով բարեվում է: Ռյուբաբեն ծանոթացնում է Կեթիվեզին)

Տեր իմ, կինն այս խեղճ

Ուզում է տեսնել ձեզ:

Կեթիվեզ

Վերտեղացի եք,

Յեվ ապա ո՞վ եք:

Ռյուբաբե

Քեյքյավուսից պատվիրակ,

Յեվ նըրանից ել նամակ:

Կերթիվեց

Այդպէս: Խոշ յեկաք:

(Մի կողմ քաղցրով կարդում ե նամակը)

Ուրախու՞թյունն իմ սրտի, պողպատակուռ

Սեյավուռ,

Պատրաստ յեղիր, առիթն ե, յեղիր արթուն և

զգուռ,

Դու մի կողմից հարձակվիր, Չին խաղանը՝

մյուս կողմից,

Ջալի վորդին ու թուսը սուրալու են Իրանից,

Փողի դարձրեք թուրանը, թող բանակը ձգձըվի,

եֆրասյաբը, յես տեսնեմ, շղթայակապ թող

բերվի:

Ստուգութուն—հայրդ՝ Գեյնյավուս

(Դիվայիկ քրիշով)

Սա դուր յեկավ իմ սրտին:

(Թոսունիկ)

Պատիվ տվեք մեր հյուրերին այս անգին:

Թոսուն

(Սառնոքամբ)

Հրամայեցեք, եֆենդիմ:

(Յերկուսիկ ել սանում ե վրան: Զորս կողմից լսվում ե փողերի ձայն)

Շերասյաբ

(Ներս ե մեկում Փիրանի հետ)

Վրաններն ինչու այստեղ են սարքված:

Փիրան

Ճանապարհը յերկար ե,

Յեվ զինվորներն ել հողնած:

Շերասյաբ

Սեյավուռն, զգուռ, ձեռքից չփախչի,

Հետո մեր գլխին փորձանք կը բերի:

Կերթիվեց

Բոլոր կողմերից կտրած ե ճամբան,

Այդ մոլորվածին վնչ մի յեկք չկա:

Շերասյաբ

Ով մոլորվածին այդ բունի գերի

Պարզե կստանա—ինչ ել վոր ուզի:

Փիրան

Քաջ Սեյավուռին կոչել մոլորված,

Ուղի՞դ ե ասված:

(Զիկասանի նամակահան ե նայում զարմանեալ)

Այն ով ե,

Սեյավուռն ե:

Իսկապես նա ե:

Շերասյաբ

Ահա հենց ինքն ե: Ստոր, անամոթ:

Կերթիվեց

Աջից Բեհրամն ե, ձախից՝ Տիրենկիզ:

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

*Թող հանգստանա մի քիչ վրանում,
Դավաճաններին պատիժ անպատում:*

ՓԻՐԱՆ

*Վնչ մի ժամանակ, թե նոր և թե հին,
Վտանգ չի կարող լինել արդարին:*

(Դուրս եկ գնում)

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

(Հեզնական ծիծաղով, մեկուսի)

*Հուսախաբությամբ յերազն այդ անուշ
Կը վոչնչանա՝ լինի վաղ կամ ուշ,
Այն, հեռու չե, զվարճացիր, բերկրիր,
Թե գլխավորը, թե դու, հվ վեզիր:*

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

*Իմ կարծիքով հանցանք չունի
Այն փառապանծ զինվորն արի:*

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

*Թող չխաբեն քեզ յերգերը սիրուն,
Դեռևս չի հանգել խռովքը սարում,
Ալթայն իր մաքից դեռ չի հրաժարվել
Գյուղերը բոլոր միանում շտապ,
Նրա բանակը ստանում է թափ,
Սեյվուշի ձեռն Ալթային հասնի՝
Կենթարկի նա մեզ ահուելի կռվի:
Քեյքյավուաի մասն խառն է այս բանում,
Ուզում է միանալ Սեյվուշ վորդուն:*

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

Վնչ, Սեյվուշը խարդավանք չունի:

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

(Հեզնական ակնաղով)

Հեքիաթներ շատ կան լարերում սաղի:

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

Բավ է, ո՛ր, բավ է, արդեն ձանձրացանք:

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

Ոտար բանում է արմատի վրա:

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

Չեմ հավատում յես, նա դավաճան չե:

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

(Տալիս է նամակը)

Կարդե՛, դա ամեն զաղտնիք պարզում է:

ՄՇԵՐԱՍՅԱՔ

(Կ-սրդալով ցնցվում է)

*«Պողպատակուռ Սեյվուշ
.
Դու մի կողմից հարձակվիր,
Չալի վորդին ու թուրք սուրալու են իրանից,
. թուրքանը, թող բանակը
Եֆրասյարը շղթայակալ»
Ի՛նչ սարսափ...*

ԿԵՐԵԻՎԵՂ

Յեվ ի՛նչ թափ...

ԵՔրասյաբ

Այս դավադրանքը տանելու բան չե:

(Փոսուհին)

Կանչիր շուտ այստեղ այդ մոլորվածին
Յեվ թող պատասխան տա մեր հարցերին:

Փոսուհ

Մառա եմ:

(Մեհում ե վրանք)

ԵՔրասյաբ

(Կեռիվեղին)

Յեթե գտնվեց մի քիչ մեղավոր՝
Իսկույն նետել նրան բանտը մութ ու խոր,
Յեվ մի պատրվակ ստեղծիր թագուն,
Գլուխը մարմնից բաժանիր իսկույն:

(Նամակը ձեռի մեջ նմոթելով)

Քո արդար խոսքին նախ չանսացի յես,
Յեվ չկարծեցի նրան մի լրտես:

(Նեսու են բերում Սեյավուսին)

Ֆիրենկիգ

Հանր իմ սիրելի:

ԵՔրասյաբ

Մի մոտենա:

(Խիստ գայրույթով նրան յեվ Սեյավուսին)

Թե դու, թե նա թշնամի եք իմ թագի:

Ֆիրենկիգ

Մենք:

ԵՔրասյաբ

Ձեր արարքն ե նենգ,
Մեղք աննեբելի,
Արի, մոտ արի:

Սեյավուս

Ձեր հրամանին:

ԵՔրասյաբ

Ահա մի նամակ քեզ հույժ թանկագին,
Հայրըդ կանչել ե քեզ վաթանը հին:

Սեյավուս

Մի դրախտ լինի Իրանը թեկուզ,
Վոտք կոխել այնտեղ յես չեմ ցանկանում:
Թե Հինդ անտառում վագրերի ընկեր,
Կամ Հիմալայի բարձունքներում լեռի
Յեղբայրանամ յես արծիվների ծեր,
Կամ նետվեմ գերիզ կոկորդիլոսի
Կիզիչ ափերին վարար Նեղոսի—
Ավելի լավ ե ... Բայց յես չեմ ընկնի
Իրանի նման վոստաչնը սարդի,
Սյուզարեն սնող յերկրին այդ չվառ
Յես չեմ մոտենա, ազնիվ խոսքըս ան:

ԵՔրասյաբ

Յեթե այդպես ե՝ տամ բանակ հզոր,

Գնան, ավերիք Իբանը վոսոխ,
Քելանի շահին դարձրու մի ճորտ:

Սեյավուլու

Վնչ, ստորանալ յես չեմ ցանկանում,
Թեկուզ ինքն ուզի ստորին լինել,
Թե հոսեցնի իմ իսկ արյունն ել,
Վրեժ լուծել, վնչ, լես չեմ ցանկանում:

ՄՇրասյաբ

(Հեզնական)

Ձեր մեջ կապեր կան անքակտելի, մութ,
Կարգա նամակն այս, տես յերազն անգութ:
(Նամակը օալիս ե Սեյավուլուին: Սեյավուլուը կարդում է)

Կերեիվեզ

(ՄՇրասյաբին մոտենալով յեվ հեզնակնով)

Մեր հերոսը պատվական
Քաղաքական միտք ունի,
Իսկույն կտա պատասխան,
Հանգույցից դուրս կը պրծնի:

Սեյավուլու

(Հուզված)

Ահա ինձ համար մահվան մի վճիռ,
Սյուդաբեյի նոր զրպարտանքը լիրբ:

ՄՇրասյաբ

Ո՞վ է գրել: Սյուդաբեին:

Սեյավուլու

Վնչ, Քեյքյավուլուը:

Կերեիվեզ

Հաղտնի հնարքներն զուր անցան, ավերահ:

Սեյավուլու

(Ձղայնացած)

Կերչիվեզ, դու ել լեղուզ բաց արիւր
Ինձ դեմ ու խիղճը վոտնատակ արիւր:

ՄՇրասյաբ

Լոթի, չեմ ների լեղորս անպատվես,
Ստեղ չգիտես կերչիվեզը վես:

Սեյավուլու

Իրավունք ունի, հասկացա բանը,
Միամիտին ընկերն է հիմարն անբան:

(Կերեիվեզին)

Թե յես լինեյի նենգամիտ, խարդախ,
Անզեն, անբանակ չեյի գա, ավանդ:
Յես հմայվեցի քո քաղցըր լեզվից,
Մի խնայիր ինչ կգա քո ձեռքից:

ՄՇրասյաբ

Բավ է, շփացավ, լոեցրեք լեզուն,
Յեվ կապկրպեցեք թևերը իսկույն:

Ֆիրենկիզ

(Հարձակուճակով շփոթված)

Քթայնը:

Սեյազուօ
(Իրեն բռնել ուզողներին)

Յայտնէք:

Յիրենկիզ

Վողորմեցեք նրան,
Նա չէ դավաճան:

Սեյազուօ

Մի տանջվիր—խնդրիր, իմ հողի, իմ ջան:

Եճրասյաբ

(Աղջկա քնից բռնելով նրան է)

Գու մի մոռենա:

Սեյազուօ

Տ. Թշվան...

Անեծք այն որին, վոր քեզ հուսացի,
Նողկանք արյունոտ խաղանին լկտի՝
Յեկա նետելով Գեյանի թագը

(Յիրենկիզը ցույց տալով)

Այս լույս աղջրկան արի իմ փառքը՝
Չիմացա, վոր հորս ուղեղի նման
Քո ուղեղումն ել շատ կարիճներ կան,
Հանցանք է, ասան, կորստի մատնված
Յերկիրդ փրկեցի սովից սևակնած:

(Վալին յեկ խորհրդակամը ցույց տալով)

Վրե՛ լուծեցի բռնակալներէց,
Չիմացա՝ դրանից հուզվել է քեռիս:

Այն, չիմացա գլուխները մուժ
Մափահարում են անարդարին դուժ:
Հանելի՛ք են քեզ խալխի վողըն ու ճիչ:
Ա՛խ, հայրս ել դահիճ, դու ել մի դահիճ:

Եճրասյաբ

Հեռացրեք շուտով, նրան չտեսնեմ:

Սեյազուօ

Ահա դուք ու յես ... Ասելիք չունեմ:
(Զինվորները դուրս են տանում Սեյազուօին)

Յիրենկիզ

(Հորը)

Արդյոք քո հողին չունի՞ վնչ մի լույս:
(Սեյազուօին)

Ամա՛ն, մի գնա, կանց, իմ Սեյազուօ:
(Դուրս են գնում)

Քեհրամ

Ահա իմ վիզը, սուրը, ո՛վ խազան,
Քեզ՝ իմ արյունը, ազատիր նրան:

Եճրասյաբ

Յես դավաճանին կը պատժեմ մահվամբ:

Փրամ

Զգու՛յշ, ո՛վ խազան, հերոսին այդպես
Թե չը խնայես, կը վիրավորես
Աշխարհը արար, հիշելով նրան
Կը դատապարտեն թուրանը համայն:

Մի յերիտասարգ

(Ներս և մեկուս օտայով)

Սարսանի ... վնչ վոքի նա չի յենթարկվում:

ԵՇրասյար

ՍեյավՌեջը:

Շերիտասարգ

Այն: Չի հանձնվում:

Ներօրվեց

**Ահա, նա, փոխված կատղած մի վագրի,
Չարնում ե, խփում աջ, ձախ, ամեն դի:**

(Քսենյ եվագ... Կովի ձայն ու աղմուկ: Ներս և մեկուս Սեյավուր
Վերկացած սրով, հարձակվում և վախուստի դիմող Վալիի յես խորհր-
դականի վրա: Նրան օրջասյանում են ուրիշ մարտիկներ: Սուսի յեվ Եիզա-
կի նեկահյուներ հնչում և ամեն կողմ: Բեհրամն ել սուրբ հասած ոգ-
նում և Սեյավուրին)

ԵՇրասյար

**Մի իննայեք, դարկեցեք,
Անմիջապես լուեցրեք:**

Սեյավուր

Ա՛ն այս քեղ...

(Վիրավորում և Վալիին)

Ներօրվեց

(Ներկաներին)

Լքա սովեք:

Փիբան

Վնչ, ամեն, կացեք:

Ներօրվեց

Տես, այսպես...

(Եփում և յեկվից)

Սեյավուր

(Վայր և ընկնում)

Ստոր, արարած դու վողորմելի:

ԵՇրասյար

Պատիժը այս և նենգ դավաճանի:

Ներօրվեց

Ընկավ վերջապես վարդը հաղթության:

Սեյավուր

Բեզնից հարգի են շնորը վորսկան:

ԵՇրասյար

Ափսոս, չողնեցիր շահ Բեյքյավուսին:

Սեյավուր

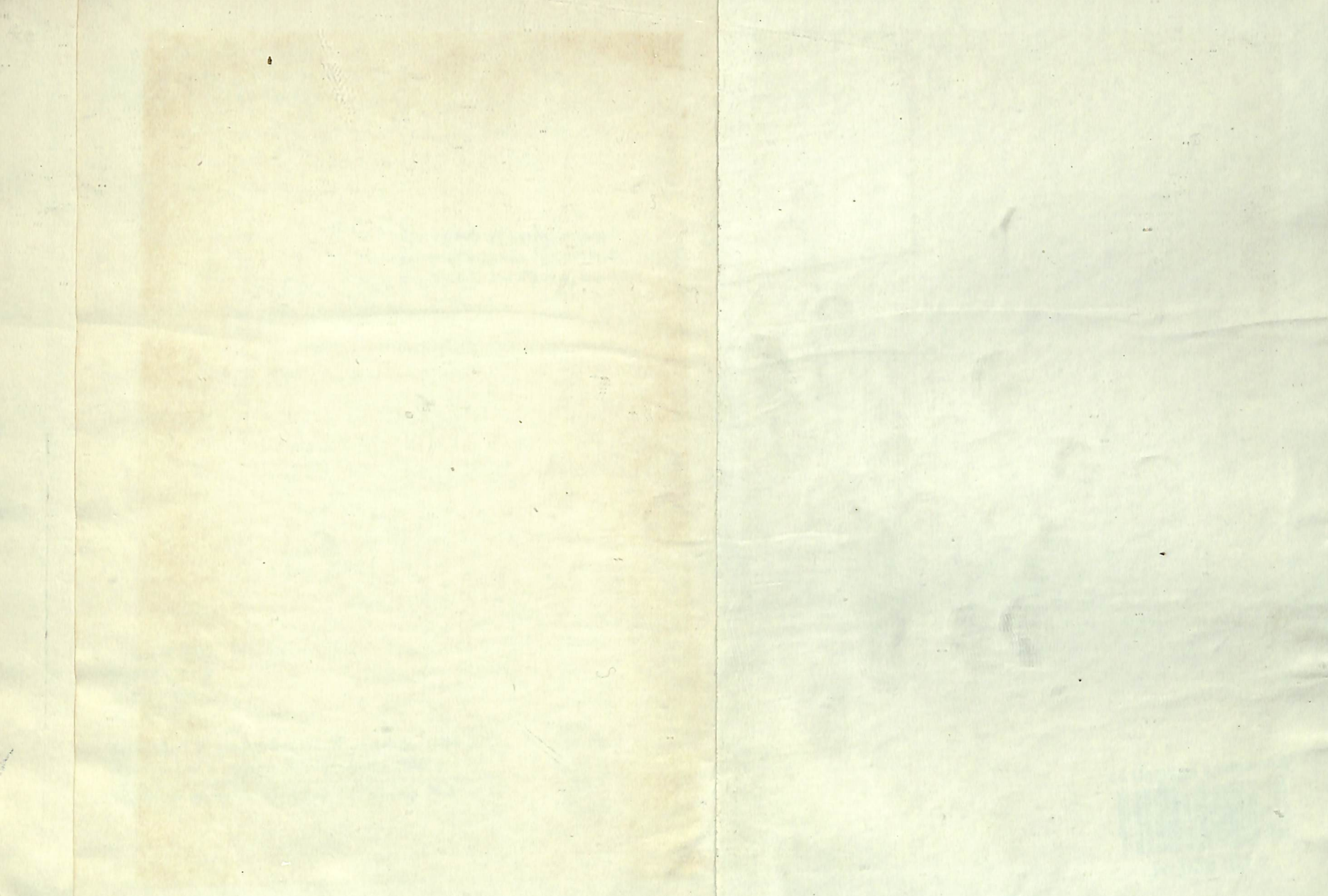
Շահ Բեյքյավուսը դահիճ և անխիղճ,

Ինչ ել մի դահիճ:

(Կտում և, քիվերն ընկնում են ցած)

Վ Ե Ր Զ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0381818

73.832

ԳԻՆԸ 2 Ռ.

Handwritten signature or scribble

Գ. Ժաւիճ
Տ Ե Կ Վ Ս Ս

Գիւ ՏՏՐ Արմենի, Երեւան, 1936